

VYSOKÁ ŠKOLA BÁŇSKÁ – TECHNICKÁ UNIVERZITA OSTRAVA
EKONOMICKÁ FAKULTA

KATEDRA PRÁVA

Antimonopolní politika a nekalá soutěž
Antitrust policy and unfair competition

Student:
Vedoucí diplomové práce:

Bc. Jana Ležáková
Mgr. Damian Czudek

Ostrava 2014

VŠB - Technická univerzita Ostrava
Ekonomická fakulta
Katedra práva

Zadání diplomové práce

Student: **Bc. Jana Ležáková**
Studijní program: N6208 Ekonomika a management
Studijní obor: 6208T011 Ekonomika a právo v podnikání
Téma: **Antimonopolní politika a nekalá soutěž**
Antitrust Policy and Unfair Competition

Zásady pro vypracování:

1. Úvod
  2. Charakteristika antimonopolní politiky
  3. Ochrana hospodářské soutěže
  4. Nekalá soutěž, její příčiny a důsledky
  5. Návrhy de lege ferenda jak nekalosoutěžnímu jednání předcházet
  6. Závěr
- Seznam použité literatury
Seznam zkratk
Prohlášení o využití výsledků diplomové práce
Seznam příloh
Přílohy

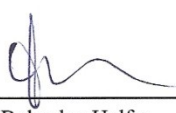
Seznam doporučené odborné literatury:

BEDNÁŘ, Josef et al. *Zákon o ochraně hospodářské soutěže: s komentářem a předpisy souvisejícími*. 2. přeprac. a aktualiz. vyd. Praha: Linde, 2006. 227 s. ISBN 80-7201-583-4.
ELIÁŠ, Karel et al. *Kurs obchodního práva: obecná část: soutěžní právo*. 5. vyd. Praha: C. H. Beck, 2007. 610 s. ISBN 978-80-7179-583-4.
VEČERKOVÁ, Eva. *Nekalá soutěž a reklama*. 1. vyd. Brno: Masarykova univerzita, 2005. 330 s. ISBN 80-210-3607-9.

Formální náležitosti a rozsah diplomové práce stanoví pokyny pro vypracování zveřejněné na webových stránkách fakulty.

Vedoucí diplomové práce: **Mgr. Damian Czudek**

Datum zadání: 22.11.2013
Datum odevzdání: 25.04.2014

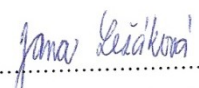

JUDr. Bohuslav Halfar
vedoucí katedry

prof. Dr. Ing. Dana Dluhošová
děkanka fakulty

„Prohlašuji, že jsem celou práci, včetně všech příloh, vypracovala samostatně a uvedla
jsem veškerou použitou literaturu a další prameny.
Přílohy č. 1, 2, dané mi k dispozici, jsem samostatně doplnila.“

V Ostravě dne 23. 4. 2014 .....

.....
Jana Ležáková

Obsah

1	Úvod.....	5
2	Charakteristika antimonopolní politiky	7
2.1.	Úvod do problematiky antimonopolní regulace	7
2.2.	Tržní struktura	8
2.2.1.	Dokonalá konkurence	9
2.2.2.	Modely nedokonalé konkurence	10
2.3.	Hospodářská soutěž	12
2.3.1.	Možnosti narušení hospodářské soutěže	15
2.4.	Nekalá soutěž	15
2.4.1.	Generální klauzule nekalé soutěže	17
2.4.2.	Znaky nekalého soutěžního jednání	17
2.5.	Vztah mezi právem na ochranu hospodářské soutěže a právem na ochranu proti nekalé soutěži	18
3	Ochrana hospodářské soutěže.....	20
3.1.	Úřad pro ochranu hospodářské soutěže	20
3.1.1.	Poslání a kompetence ÚOHS	21
3.1.2.	Prevence a postup ÚOHS	22
3.1.3.	Soutěžní advokacie.....	23
3.2.	Zákon o ochraně hospodářské soutěže.....	24
3.2.1.	Zneužívání hospodářské soutěže.....	24
4	Nekalá soutěž, její příčiny a důsledky	31
4.1.	Zvláštní skutkové podstaty nekalé soutěže	31
4.1.1.	Klamavá reklama	31
4.1.2.	Klamavé označení zboží a služeb	32
4.1.3.	Srovnávací reklama	33
4.1.4.	Vyvolání nebezpečné záměny	34

4.1.6.	Podplácení.....	35
4.1.7.	Zlehčování	36
4.1.8.	Porušení obchodního tajemství	37
4.1.9.	Dotěrné obtěžování	37
4.1.10.	Ohrožení zdraví nebo životního prostředí	37
4.2.	Černá listina nekalých praktik	38
4.3.	Příčiny a důsledky nekalosoutěžního jednání	39
4.3.1	Příčiny	39
4.3.2	Důsledky	40
4.4.	Právní prostředky ochrany proti nekalé soutěži	40
4.4.1.	Subjekty právních vztahů v nekalé soutěži.....	42
4.4.2.	Institut promlčení právní nároků ochrany proti nekalé soutěži	45
4.4.3.	Soukromoprávní prostředky	45
4.4.4.	Veřejnoprávní prostředky	54
4.4.5.	Mimoprávní prostředky	57
5	Návrhy de lege ferenda jak nekalosoutěžnímu jednání předcházet.....	59
5.1.	Případ vyvolání nebezpečné záměny, parazitování na pověsti	59
5.2.	Případ klamavého označení zboží a služeb	62
5.3.	Návrhy de lege ferenda	64
6	Závěr	67

1 Úvod

„Zákon má být stručný, aby si jej nezkušení lidé snáze zapamatovali.“

Lucius Annaeus Seneca

Soutěž mezi podniky a podnikateli je základním mechanismem tržní ekonomiky, podporuje tvorbu nových inovací a jejich vývoj, omezuje výrobní náklady a umožňuje zvýšit výkon celého hospodářství. Podnik¹ působící v konkurenčním prostředí se snaží nabízet výrobky a služby, které jsou schopny obstát před konkurencí z hlediska ceny a kvality. Silné konkurenční prostředí má velký význam pro spotřebitele, protože mu umožňuje široký výběr zboží a služeb za nižší ceny. Efektivní hospodářská soutěž se stává klíčovým prvkem a hnacím motorem pro vyváření konkurenceschopnosti a růstu celého hospodářství. Trh se stává efektivní v případě, kdy na něm působí nezávislé podniky vystavené konkurenčnímu boji. Hlavním cílem soutěžitelů je získat lepší pozici na trhu, zvýšit zisk a snaha snížit náklady podniku. V některých situacích dochází k narušení soutěže a k zakázaným praktikám. Proti takovým situacím následně zasahuje antimonopolní úřad.

Diplomová práce je strukturovaná do čtyř hlavních částí. Ve druhé kapitole je rozebrána antimonopolní politika, její charakteristika, dále je definována hospodářská soutěž a nekalá soutěž. Třetí kapitola se věnuje ochraně hospodářské soutěže a Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, který se snaží tuto problematiku řešit. Součástí je nejen charakteristika Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, ale také jeho preventivní politika a alternativní řešení soutěžních problémů, kterým může být soutěžní advokacie. Tato kapitola dále obsahuje právní úpravu hospodářské soutěže. Čtvrtá kapitola je zaměřena na nekalou soutěž, příčiny, které vedou soutěžitele k nekalému soutěžnímu jednání a důsledky, z tohoto jednání vyplývající. V závěru čtvrté kapitoly jsem se zaměřila na právní prostředky ochrany proti nekalé soutěži. V kapitole páté jsou zkoumány dva konkrétní příklady nekalého soutěžního jednání a v případě zjištění nedostatků jsem se snažila navrhnout další možná řešení, a dále návrhy de lege ferenda.

Pro svou diplomovou práci využiji metody, kterými jsou analýza a syntéza. Pomocí metody analýzy lze rozdělit zkoumaný celek na jednotlivé části, které posléze můžeme podrobit hlubšímu zkoumání. Metoda syntézy je základem pro pochopení jednotlivých souvislostí a spojení dílčích zkoumaných částí v celek. Tato metoda mi bude nápomocna při

---

¹ Pojem podnik je využívám ve smyslu subjektu, který vykonává hospodářskou činnost.

zkoumání příčin, které vedou soutěžitele k nekalému soutěžnímu jednání a důsledků z nich plynoucích. V rámci svého zkoumání dané problematiky budu využívat také metodu indukce.

Důvodem, který mne vedl k tomu, že jsem si vybrala téma „Antimonopolní politika a nekalá soutěž“ byla nejen zajímavost této problematiky pro mne jako spotřebitele, ale také jako studenta ekonomiky a práva. Protože oblast antimonopolní politiky a nekalé soutěže je velmi rozsáhlá, zaměřila jsem se v druhé polovině své diplomové práce podrobněji na oblast nekalé soutěže.

Cílem mé diplomové práce je objasnit nekalou soutěž, právní prostředky ochrany proti nekalé soutěži, vyhodnotit právní prostředky ochrany proti nekalé soutěži, a případně navrhnout možnosti další úpravy této problematiky.

2 Charakteristika antimonopolní politiky

Antimonopolní politika je nejen často uplatňována, ale také se stává častým tématem vládních intervencí. Uplatňování antimonopolní politiky a také regulačních opatření v této oblasti je považováno za kontroverzní způsob uplatnění exekutivní moci.² V této kapitole se věnuji analýze antimonopolní politiky, charakteristice tržní struktury a objasnění koncepce hospodářské soutěže a nekalé soutěže.

2.1. Úvod do problematiky antimonopolní regulace

Původním účelem antimonopolní regulace bylo podpořit a zjišťovat efektivní fungování hospodářské soutěže. V případě, kdy se rozhoduje o regulativním opatření, mělo by toto rozhodnutí být nejen výsledkem právního posouzení, ale zejména výsledkem empirického ekonomického šetření. Neustálý tlak mezi ekonomickou svobodou a regulací často odráží napětí a názor společnosti na ideály svobody podnikatelského prostředí a pojetím ekonomické rovnosti. Prvotní systém, který umožňoval regulovat monopol a projevy monopolního chování, byl Shermanův zákon. Shermanův zákon zakazuje „každou smlouvu, spojení nebo spolčení v omezení obchodu, a také zakazuje monopolizaci, pokus o monopolizaci, nebo spiknutí nebo spojení se monopolizovat.“³ Tento zákon nebyl výsledkem ekonomického posouzení stavu ekonomiky, ale byl pouhým politickým rozhodnutím, jehož účelem bylo omezit koncentraci bohatství do rukou několika málo jedinců. Termín užívaný v anglosaských zemích „antitrust“ zcela jasně naznačuje původ této disciplíny.⁴ Black's Law Dictionary vymezuje to slovo jako politiku a právní předpisy, které omezují vytváření oligopolu nebo monopolního postavení na trhu s cílem podporovat volný konkurenci na trhu.⁵

Antimonopolní politiku lze definovat, jako politiku, která má za cíl chránit hospodářskou soutěž, která se přímo věnuje tržnímu mechanismu. Tržní mechanismu je vymezen, jako místo kde se střetává nabídka a poptávka. Antimonopolní regulace má za cíl regulovat kartelové dohody, zneužívání dominantního postavení na trhu, spojování soutěžitelů

---

² BUREŠ, Vít. *Teorie antimonopolní regulace. Analýza vybraných oblastí*. Karviná: Slezská univerzita v Opavě, Obchodně podnikatelská fakulta v Karvině, 2008, str. 3

³ FEDERAL TRADE COMMISSION. FTC: The Antitrust Laws [online]. FTC [5. 2. 2014]. Dostupné z: [http://www.ftc.gov/tips-advice/competition-guidance/guide-antitrust-laws/antitrust-laws:The Sherman Act outlaws "every contract, combination, or conspiracy in restraint of trade," and any "monopolization, attempted monopolization, or conspiracy or combination to monopolize.](http://www.ftc.gov/tips-advice/competition-guidance/guide-antitrust-laws/antitrust-laws:The%20Sherman%20Act%20outlaws%20every%20contract,%20combination,%20or%20conspiracy%20in%20restraint%20of%20trade,%20and%20any%20monopolization,%20attempted%20monopolization,%20or%20conspiracy%20or%20combination%20to%20monopolize)

⁴ BUREŠ, Vít. *Teorie antimonopolní regulace. Analýza vybraných oblastí*. Karviná: Slezská univerzita v Opavě, Obchodně podnikatelská fakulta v Karvině, 2008, str. 3a 8

⁵ THE LAW DICTIONARY. What is ANTI-TRUST?[5. 2. 2014]. Dostupné z: <http://thelawdictionary.org/anti-trust/> - Policies and regulations that restrict the formation of OLIGOPOLY or MONOPOLY power in order to promote free market competition.

a poskytování pomoci orgánů veřejné správy podnikatelům. *Úkolem ochrany hospodářské soutěže je chránit zdravé, fungující konkurenční prostředí prostřednictvím stanovení pravidel soutěže mezi podnikateli.* Význam fungujícího konkurenčního prostředí bývá spatřován v rovných výchozích podmínkách pro podnikatele na trhu. Díky nim se podnikatelé musí předhánět v nabídkách pro své odběratele, ať již z hlediska ceny, sortimentu nebo doplňkových služeb, což vytváří právě zdravou konkurenci. Některé způsoby jednání soutěžitelů však mohou soutěžní prostředí narušovat nebo poškozovat a následně tak mohou mít vliv na ostatní soutěžitele nebo spotřebitele. *Je tedy v zájmu každého subjektu působícího na trhu, aby při výkonu své podnikatelské činnosti postupoval v souladu s pravidly hospodářské soutěže a předcházel tak případným sankcím, které za toto chování hrozí.*⁶

Antimonopolní politika je součástí hospodářské politiky státu. Pro vyspělé ekonomické země je velmi důležité, aby bylo v ekonomice žádoucí tržní prostředí, které rozvíjí ekonomiku a snaží se odstranit překážky, které by hospodářskou soutěž narušovaly.

Dohled a regulaci hospodářské soutěže v České republice vykonává Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen ÚOHS), který má sídlo v Brně. Působnost ÚOHS je vymezena zákonem č. 273/1996 Sb., ve znění zákona č. 187/1999 Sb. o působnosti Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže. ÚOHS přísluší vytvářet podmínky pro podporu a ochranu hospodářské soutěže, vykonávat dohled při zadávání veřejných zakázek a veřejné podpory.⁷

2.2. Tržní struktura

Soutěžní právo⁸ je především vyjádření zákonodárcových představ o významu a funkci soutěže pro ekonomiku dané země. Zpravidla se tyto představy opírají o poznatky ekonomické vědy. Lze tedy říci, že je nezbytné pro správné pochopnutí a aplikaci právních norem mít určité znalosti v oblasti hlavních ekonomických teorií.⁹

Postoj a způsob jakých se chovají subjekty na trhu, je ovlivněn především typem tržní struktury, v nichž se nachází. Faktorem, který může mít vliv na chování firmy¹⁰ a konkurenční prostředí je například: zda v odvětví v němž se nachází, působí velký nebo malý počet firem, zda je vstup do odvětví volný nebo ztížený, zda mají jednotlivé firmy vliv na utváření tržní

---

⁶ BUREŠ, Vít. *Teorie antimonopolní regulace. Analýza vybraných oblastí.* Karviná: Slezská univerzita v Opavě, Obchodně podnikatelská fakulta v Karviné, 2008, str. 5-8

⁷ ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE. ÚOHS: Historie Úřadu [online]. ÚHOS [22. 1. 2014]. Dostupné z: <https://www.uohs.cz/cs/o-uradu/historie-uradu.html>

⁸ Např. antimonopolní zákony nebo antimonopolní právní normy

⁹ MUNKOVÁ, J., SVOBODA, P., KINDL, J., *Soutěžní právo.* 1. vyd. Praha: C. H. Beck, 2006. str. 4

¹⁰ Pojem firma se v této práci rozumí ekonomická jednotka, nikoli pouze název pod, kterým je podnikatel zapsán do obchodního rejstříku.

ceny.¹¹ Tržní struktura se dá rozlišit na čtyři základní typy a těmi jsou dokonalá konkurence, monopol, oligopol a monopolistická konkurence. První dva typy jsou spíše teoretické modely a následující dva jsou reálné ekonomické situace. Dělení tržních struktur, dle jejich základních charakteristik, můžeme vidět v tabulce níže.

Tabulka č. 2.1 Typy tržních struktur

Typ		Počet firem	Charakteristika produktu	Vliv firmy na cenu	Vstup do odvětví
Dokonalá konkurence		velký počet malých firem	homogenní	žádný	volný
Nekokonalá konkurence	Oligopol	malý počet firem	homogenní	částečný	částečné bariéry vstupu
	Monopolistická konkurence	velký počet malých firem	diferencovaný	částečný	volný
	Monopol	jedna	specifický	silný	uzavřený

Zdroj: Jurečka V. - Mikroekonomie, str. 132

2.2.1. Dokonalá konkurence

Je charakteristická specifickými předpoklady, které jsou v reálném světě dosažitelné. Hlavním rysem firmy v dokonalé konkurenci je skutečnost, že žádný ze subjektů působících v odvětví není schopen ovlivnit cenu.

Charakteristika dokonalé konkurence vyplývá z následujících předpokladů:

- V odvětví působí velký počet prodávajících a kupujících a nikdo z nich není schopen ovlivnit cenu,
- existuje volný vstup do odvětví a neexistují žádné překážky pro odchod z odvětví,
- všechny výrobní faktory jsou dokonale mobilní,
- nabízené výrobky jsou homogenní,

¹¹ JUREČKA, Václav a Ivana JÁNOŠÍKOVÁ, *Mikroekonomie, učební text pro bakalářské studium*. Ostrava: Vysoká škola báňská- Technická univerzita Ostrava, 2009. str. 131

- všichni výrobci a spotřebitelé mají dokonalé informace o statcích a jejich cenách,
- počet nabízejících a poptávajících je velmi vysoký, ¹²
- účastníci trhu přizpůsobují své chování změně tržních podmínek nekonečně rychle. ¹³

2.2.2. Modely nedokonalé konkurence

Protipólem dokonalé konkurence jsou modely nedokonalé konkurence, jež usilují o adekvátnější popis reality. Mikroekonomické teorie se dlouhou dobu zabývaly pouze modelem dokonalé konkurence a jejím protikladem monopolem. V každodenním životě se ale setkáváme spíše s dalšími typy tržních struktur. ¹⁴ Koncepce nedokonalé konkurence byla rozvinuta J. Robinsonovou a E. Chamberlinem. Existence nedokonalé konkurence způsobuje deformaci tržního prostředí, které vede v důsledku k tomu, že pokud například jedna z firem zvýší cenu, ztratí některé své zákazníky, ale ne všechny, jak by tomu bylo v případě dokonalé konkurence. ¹⁵

2.2.2.1. Oligopol

Oligopolní tržní struktura lze charakterizovat jako trh, na němž působí malý počet producentů, kteří si navzájem konkurují. Z malého počtu firem v odvětví tedy vyplývá, že jednotlivé firmy mají poměrně velký podíl na celkové nabídce odvětví. Dalším výrazným rysem firem působících v oligopolní struktuře je vysoká vzájemná závislost a podmíněnost jejich ekonomického chování a jejich ekonomických výsledků. V případě, že firma působící na trhu změní rozsah produkce nebo cenu bude to mít vliv i na konkurenční firmy v odvětví, jelikož tato změna ovlivní prodej a zisky konkurenčních firem.

V oligopolním prostředí se podle charakteru produkce mohou vyskytovat dvě varianty oligopolu:

1. Homogenní oligopol – v homogenním oligopolu firmy produkují podobné nebo stejné produkty.
2. Diferencovaný oligopol – lze říci, že firmy v této variantě produkují do značné míry stejný nebo podobný produkt, ale spotřebitelé jsou tyto produkty vnímány

¹² JUREČKA, Václav a Ivana JÁNOŠÍKOVÁ, *Mikroekonomie, učební text pro bakalářské studium*. Ostrava: Vysoká škola báňská- Technická univerzita Ostrava, 2009. str. 135

¹³ MUNKOVÁ, J., SVOBODA, P., KINDL, J., *Soutěžní právo*. 1. vyd. Praha: C. H. Beck, 2006. str. 7

¹⁴ JUREČKA, Václav a Ivana JÁNOŠÍKOVÁ, *Mikroekonomie, učební text pro bakalářské studium*. Ostrava: Vysoká škola báňská- Technická univerzita Ostrava, 2009. Str. 179

¹⁵ BUREŠ, Vít. *Teorie antimonopolní regulace. Analýza vybraných oblastí*. Karviná: Slezská univerzita v Opavě, Obchodně podnikatelská fakulta v Karviné, 2008. Str. 19

jako diferencované, tedy odlišné. Tuto odlišnost ve vnímání způsobuje například image výrobku, provozní spolehlivost nebo energetická náročnost.

2.2.2.2. Monopolistická konkurence

Tato tržní struktura existuje v odvětví, kde působí velký počet firem a je poměrně jednoduché vstoupit na tento trh. Monopolistická konkurence předpokládá, že mnoho soutěžitelů nabízí podobné, ale nikoli identické výrobky. Právě diferenciací produktu je typickým rysem této tržní struktury. Stupeň diferenciací produktu je silně ovlivňován působením reklamy a celkovou propagační činností. Skutečnost diferenciací spočívá v drobných odchylkách ve vlastnostech výrobků nebo samotného výrobce. Odlišením výrobku nebo služby od ostatních výrobků, které jsou na trhu nabízeny, si může výrobce relativně vytvořit svůj samostatný trh a tím může získat na určitou dobu monopolní postavení.¹⁶

2.2.2.3. Monopol

Slovo monopol původně znamenalo právo exkluzivního prodeje na určitém trhu a vzniklo z řečtiny spojením slov monos-jeden a poleiu-prodávající. Široká veřejnost často spojuje slovo monopol s velkou firmou, není však rozhodující velikost firmy, ale její tržní síla, které dává monopolní firmě sílu k ovlivnění velikosti výstupu, který může prodat.¹⁷

Monopolní firma je charakteristická specifickými produkty, které nemají blízké substituty, dále je zde existence překážek bránících ostatním firmám vstupu do odvětví monopolu. Zásadní charakteristikou je schopnost monopolní firmy ovlivnit tržní cenu výrobku, a to dělá z monopolu cenového tvůrce.

Bariéry, které znemožňují vstup konkurenčních firem do odvětví lze rozdělit na čtyři skupiny. Překážky administrativního typu, které jsou např. patenty, udělování licence, dovozní cla a další opatření ze strany státu. Přírodní bariérou bránící firmě vstupu do odvětví je překážka přírodního rázu v podobě nepřístupnosti k potřebnému přírodnímu zdroji, tato situace nastává např. v těžebním průmyslu. Další překážkou jsou úspory z rozsahu, tato situace nastává, kdy je trh natolik malý, že na něm může z hlediska nákladů působit pouze jedna nebo dvě firmy. V případě, že by na trh vstoupily další firmy, došlo by k přesycení trhu a firma by musela z trhu odejít. Dále může vstupu další firmy do odvětví bránit příliš vysoký kapitál, který je nezbytný k tomu aby mohla firma působit na tomto trhu. Takovým odvětvím

---

¹⁶ JUREČKA, Václav a Ivana JÁNOŠÍKOVÁ, *Mikroekonomie, učební text pro bakalářské studium*. Ostrava: Vysoká škola báňská- Technická univerzita Ostrava, 2009. str. 193-194

¹⁷ BUREŠ, Vít. *Teorie antimonopolní regulace. Analýza vybraných oblastí*. Karviná: Slezská univerzita v Opavě, Obchodně podnikatelská fakulta v Karviné, 2008. str. 18

je například v energetice, plynárenském nebo vodním hospodářství. V tomto případě existují rozvodné sítě, které jsou nezbytné k prodeji výrobku.¹⁸

2.3. Hospodářská soutěž

Ve chvíli kdy vznikl obchod, vznikala také hospodářská soutěž. To je dáno tím, že soutěživost je obecný biologický jev, který se nezastavuje ani před lidskými aktivitami. Z tohoto důvodu J. M. Keynes označil stupeň hospodářského soutěžení za jednu ze základních veličin hospodářského systému.¹⁹ V tržním systému je běžným a nezbytným jevem, že jednotlivé subjekty, které na trhu působí, mezi sebou soupeří o pozici na tomto trhu. Každý z nich se snaží získat nejlepší postavení a k tomu využívá různé možnosti. V hospodářské sféře lze pozorovat, že soutěž probíhá na dvou frontách, a to soutěž na straně nabídky a také soutěž na straně poptávky.²⁰ Hospodářská soutěž je fenoménem nejen v oblasti ekonomické, ale i právní, a proto je zkoumán z řady hledisek. Munková říká: „Z hlediska právně politického jakožto princip tržní ekonomiky, z hlediska jednotlivých trhů, z hlediska jednotlivých podniků a jejich uplatnění na těchto trzích, ale téměř vždy z pohledu zájmů a jejich potřebné ochrany, které zde docházejí uplatnění“.²¹

Profesor K. Knap tvrdí: „Moderní tržní hospodářství nemůže existovat bez vytvořeného a ve společnosti vžitého systému mravních zásad tohoto hospodářství, nemá-li vést k zákonu džungle. Jde o základní společenský princip tržních vztahů, který nesmí být opomíjen. Tento princip je základem práva na ochranu proti nekalé soutěži.“²²

Hospodářská soutěž je podrobena regulaci právní, a to jak přímé tak i nepřímé. Nepřímá regulace hospodářské soutěže spočívá v tom, že jsou stanoveny limity pro existenci tržního prostoru. Tyto limity spočívají např. ve vyloučení některých věcí a služeb extra commercium, institucionalizací zvýšeného dozoru nad obchodem s některými předměty tržní nabídky (což mohou být léky nebo zbraně) nebo nad určitými aspekty tržních aktivit (může se to týkat kvality nebo zdravotní závadnosti). Tyto otázky nejsou předmětem práva hospodářskou soutěže.

Právo hospodářské soutěže se zabývá přímou regulací. Předmětem přímé regulace je chránit pozitivní funkce hospodářské soutěže. Tato ochrana se vztahuje na zabránění, aby

¹⁸ JUREČKA, Václav a Ivana JÁNOŠÍKOVÁ, *Mikroekonomie, učební text pro bakalářské studium*. Ostrava: Vysoká škola báňská- Technická univerzita Ostrava, 2009. str.152-154

¹⁹ ELIÁŠ, Karel et al. *Kurs obchodního práva: obecná část: soutěžní právo*. 5. vyd. Praha: C. H. Beck, 2007. str. 283

²⁰ Tamtéž, str. 285

²¹ MUNKOVÁ, Jindřiška. *Právo proti nekalé soutěži. Komentář*. 3. vyd. Praha: C. H. Beck, 2008. str. 9

²² Tamtéž – str. 8

docházelo k situacím, že je omezována soutěže jako taková (zákaz takového jednání, které se nesnaží soutěž potlačit nebo vyloučit), ale také v zabránění jednání, které se snaží hospodářskou soutěž zkrátit.

Obecným smyslem jakékoliv právní úpravy je důsledné prosazování principu *neminem laedere*, tedy nikomu neškodit. Tento princip, ale v soutěžním právu neplatí. V případě, že by v soutěžním právu byl uplatňován tento princip, musela by být konkurence úplně zakázána. Lze říci, že účel soutěžního práva je tedy v tom, aby podnikatelé dosahovali svého cíle způsoby, ne-li společensky přijatelnými, pak alespoň pro společnost únosnými.

Pro právo hospodářské soutěže platí, že se zde střetává úprava soukromoprávní a veřejnosprávní. Skupina právních norem, jejichž podstata spočívá v zabránění v jednáních sledujících omezení nebo vyloučení soutěže, které postihují snahy směřující proti existenci ekonomické soutěže jako takové, jsou označovány jako *právo proti omezování soutěže*. V této souvislosti se mluví také o právu antimonopolním nebo kartelovém. Tato oblast je upravena veřejnoprávní regulací a jsou zde zastoupeny i prvky soukromého práva. Právní normy, které zabráňují deformování soutěžních pravidel, označujeme jako *právo nekalé soutěže*. V této oblasti je zřetelná soukromoprávní povaha.²³

Dělení soutěžního práva na tyto dvě větve je v případě států většinové. USA má však jiné pojetí. Pod pojmem *unfair methods of competition* jsou obecně zahrnuty podvodné obchodní praktiky, které způsobují hospodářské potíže jednotlivci, skupině nebo také jinému podniku. Oblasti řešené právními předpisy nekalé soutěže jsou: hospodářská soutěže, dále ochrana poctivosti v reklamě a ochrana chráněných známek.²⁴

Je důležité si říci jaký je rozdíl mezi dokonalou a nedokonalou soutěží. O dokonalé soutěži se mluví tehdy, nemůže-li žádný výrobce a žádný kupující působit svým jednáním na tržní cenu. V případě kdy je možné, aby jednotlivý podnikatel mohl ovlivňovat nebo kontrolovat tržní cenu, mluvíme o soutěži nedokonalé.²⁵ V oblasti hospodářské soutěže je velmi důležité znát pojmy jako je soutěžitel nebo relevantní trh a jejich význam.

---

²³ ELIÁŠ, Karel et al. *Kurs obchodního práva: obecná část: soutěžní právo*. 5. vyd. Praha: C. H. Beck, 2007. Str. 285

²⁴ BEASLEY ALLEN, BA: *Unfair methods of competition*[online]. BA [5. 2. 2014] Dostupné z: <https://www.beasleyallen.com/practice/business-litigation/antitrust/unfair-methods-of-competition/> - Unfair competition generally involves deceptive business practices that cause economic hardship to an individual, a group of individuals, or another business. Areas addressed in unfair competition legislation include fair competition, honesty in advertising and trademark protections.

²⁵ ELIÁŠ, Karel et al. *Kurs obchodního práva: obecná část: soutěžní právo*. 5. vyd. Praha: C. H. Beck, 2007. 610 s. str. 285-286

Soutěžitelé

Zákaz nekalé soutěže se netýká pouze podnikatelů. Pod pojem soutěžitel zákon řadí fyzické i právnické osoby, dále sdružení těchto osob, sdružení těchto sdružení, jakožto i jiné formy seskupování, a to i v případě, že tato sdružení a seskupení nejsou právnickými osobami, pokud se účastní hospodářské soutěže nebo ji mohou svou činností ovlivňovat, i když nejsou podnikateli.²⁶

Podstatná je existence určitých ekonomických prvků v činnosti těchto subjektů. Avšak není rozhodné, nakolik jsou tyto prvky v činnosti těchto soutěžitelů intenzivní a pro jejich celkovou činnost významné. Nebo zda se tyto prvky projevují v jejich činnosti trvale nebo periodicky, či jen příležitostně. Není rozhodné ani to, zda je činnost legální nebo pokud se jedná o podnikání bez povolení. Soutěžitel nemůže existovat pouze sám o sobě. Toto jeho právní postavení se může projevit jen ve vztahu k jiným soutěžitelům nebo ke spotřebitelům.²⁷

Při rozvíjení soutěžní činnosti jsou soutěžitelé povinni dbát právně závazných pravidel hospodářské soutěže a nesmějí účast v hospodářské soutěži zneužívat. Zneužitím účasti v hospodářské soutěži je nedovolené omezování hospodářské soutěže a nekalé soutěžní jednání, což je nekalá soutěž.²⁸

Relevantní trh

Relevantní trh je trh zboží, které je z hlediska jeho charakteristiky, ceny a zamýšleného použití shodné, porovnatelné nebo vzájemně zastupitelné, a to na území, na němž jsou soutěžní podmínky dostatečně homogenní a zřetelně odlišitelné od sousedících území.²⁹ Vymezení relevantního trhu je pro aplikaci zákona v oblasti dohod narušujících soutěž, zneužití dominantního postavení a spojování soutěžitelů nezbytné. Relevantní trh je vymezen věcně, teritoriálně a časově. Tyto složky relevantního trhu je nutné posuzovat jako celek. Relevantní trh z věcného vymezení zahrnuje veškeré zboží, které lze z pohledu spotřebitele vzájemně substituovat (zboží uspokojující stejný způsobem potřebu spotřebitele). Hlavním kritériem tohoto vymezení je cena a kvalita.

Při posuzování relevantního trhu je dále nezbytné vymezit územní aspekt. Při tomto vymezení je důležité zjistit jak velké je území, na kterém se spotřebitelé mohou pokusit o nalezení alternativního zboží.

---

²⁶ Zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů

²⁷ ELIÁŠ, Karel et al. *Kurs obchodního práva: obecná část: soutěžní právo*. 5. vyd. Praha: C. H. Beck, 2007. 610 s. str. 299-330

²⁸ PELC, Vladimír. *Hospodářská soutěž*. 1. vyd. Praha: Grada Publishing, 1995. 168 s. str. 27

²⁹ Zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů

V neposlední řadě bývá relevantní trh vymezován z časového hlediska z důvodu posouzení postavení soutěžitelů na trhu v časovém horizontu. Zákon již nerozlišuje relevantní trh na místní a celostátní.³⁰

2.3.1. Možnosti narušení hospodářské soutěže

Nedovolené omezování hospodářské soutěže upravuje zvláštní zákon, konkrétně zákon o ochraně hospodářské soutěže. Účelem zákona je ochrana hospodářské soutěže, vytváření podmínek pro další vývoj hospodářské soutěže, ochrana proti vzniku a udržování monopolního nebo dominantního postavení, dohody o sloučení podniků, dohled nad orgány veřejné správy, tak aby nedocházelo při jejich výkonu k narušení hospodářské soutěže.³¹

Ochrana hospodářské soutěže na trhu výrobků a služeb se poskytuje proti vyloučení, omezení, jinému narušení nebo ohrožení. Formy narušení může vidět v následujícím grafu.

Graf č. 2.1 Zneužívání hospodářské soutěže.

Zdroj: vlastní zpracování

2.4. Nekalá soutěž

Moderní právní úprava ochrany proti nekalé soutěži má svůj vzor a základ v Pařížské úmluvě na ochranu průmyslového vlastnictví z roku 1883.³² V českém právu není postih nekalé soutěže prováděn speciální zákonem, ale je zakotven v občanském zákoníku č. 89/2012 Sb. (§2976 až §2990), kde je obsažen v části čtvrté – relativní majetková práva, hlava třetí, díl druhý – Zneužití a omezení soutěže. Nekalosoutěžního jednání se podle tohoto zákona dopustí ten, kdo se dostane v hospodářském styku do rozporu s dobrými mravy

³⁰ RAUS, David a Robert NERUDA. *Hospodářská soutěž po vstupu ČR do EU*. 1. vyd. Brno: CP Books, a.s., 2005. str. 13-20

³¹ PELC, Vladimír. *Hospodářská soutěž*. 1. vyd. Praha: Grada Publishing, 1995. 168 s. str. 29

³² VEČERKOVÁ, Eva. *Nekalá soutěž a reklama*. 1. vyd. Brno: Masarykova univerzita, 2005. 330 s. str. 14

soutěže jednáním způsobilým přivodit újmu jiným soutěžitelům nebo zákazníkům.³³ Dobré mravy patří do mimoprávních pojmů, jsou měřítkem etického hodnocení konkrétních situací odpovídajících obecně uznávaným pravidlům slušnosti. Definovat je úplným způsobem nelze a jejich určení je ponecháno na uvážení soudu. Vlastní úprava postihu nekalé soutěže je koncipována vymezením generální klauzule, která je doprovázena demonstrativním výčtem základních skutkových podstat nekalých soutěžních deliktů. Nekalá soutěž je delikt objektivní povahy, u níž zákon nevyžaduje zavinění. K nekalé soutěži dochází ve chvíli, kdy jsou objektivně naplněny znaky její skutkové podstaty. Z tohoto důvodu se také ve sporech zavinění zásadně nedokazuje, pouze pokud k tomu je speciální právní důvod.³⁴

Právo nekalé soutěže má odpovědnostní povahu, avšak nechrání na prvním místě soutěž jako takovou, ale především je zaměřeno na ochranu jednotlivých subjektů, které mohou být nepatřičným jednáním jiných subjektů v soutěži dotčeny ve svých právech a právem chráněných zájmech. Právo proti nekalé soutěži bývá řazeno do rámce odpovědnostního práva.

Nekalosoutěžní jednání je civilněprávním deliktem, který bývá zpravidla formulován jako delikt ohrožovací a je postihován jediné a výlučně z iniciativy osoby, jejíž práva byla nekalou soutěží porušena nebo ohrožena. Týká se tedy zásadně jen jednání určitých subjektů, které vystupují v konkrétním hospodářském vztahu.³⁵ Jen výjimečně se tato ustanovení uplatňují na jednání, ke kterým dochází všeobecně nebo v jiných než ve vztazích bezprostředně konkurenčních v hospodářském styku. Zákaz nekalosoutěžního jednání tedy postihuje jen přímé aktéry takového jednání svými účinky a zpravidla nemá širší dosah.³⁶

Právo proti nekalé soutěži tedy chrání čistotu soutěžních vztahů s hlavním ohledem k soutěžitelům a až na některé výjimky se nezajímá o ochranu zákazníků, které před poškozováním chrání jiné právní normy. Právo postihující nekalou soutěž poskytuje zákazníkům v omezené míře možnost nekalosoutěžní delikty právními prostředky napadat.³⁷

Může nastat komplikace při rozlišování mezi soutěžními jednáními, které jsou nekalá, a tedy nepatřičná a zamítavá od jiných soutěžních jednání, která také jiným soutěžitelům přinášejí problémy, avšak nelze je označit jako nepatřičná či nenáležitá.³⁸

---

³³ Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále také jako nový občanský zákoník)

³⁴ ELIÁŠ, Karel et al. *Kurs obchodního práva: obecná část: soutěžní právo*. 5. vyd. Praha: C. H. Beck, 2007. str. 308 - 309

³⁵ VEČERKOVÁ, Eva. *Nekalá soutěž a reklama*. 1. vyd. Brno: Masarykova univerzita, 2005. str. 32-33

³⁶ MUNKOVÁ, Jindřiška. *Právo proti nekalé soutěži. Komentář*. 3. vyd. Praha: C. H. Beck, 2008. str. 12-14

³⁷ VEČERKOVÁ, Eva. *Nekalá soutěž a reklama*. 1. vyd. Brno: Masarykova univerzita, 2005. str. 32-33

³⁸ MUNKOVÁ, Jindřiška. *Právo proti nekalé soutěži. Komentář*. 3. vyd. Praha: C. H. Beck, 2008. str. 13

2.4.1. Generální klauzule nekalé soutěže

Generální klauzule představuje souhrn nejobecnějších podmínek, které musí být splněny vždy, aby mohlo být toto jednání posuzováno jako nekalé soutěžní jednání. V případě, že konkrétní jednání naplňuje všechny znaky generální klauzule, je toto jednání protiprávní a tedy zakázané.³⁹

V souvislosti s generální klauzulí se mluví také o omezující a rozšiřující funkci generální klauzule. Omezující funkcí generální klauzule je možnost kvalifikovat určité jednání, jako nekalosoutěžní podle některé ze zvláštních skutkových podstat nekalé soutěže pouze tehdy, když jsou nejprve naplněny podmínky generální klauzule. Rozšiřující funkce generální klauzule znamená, že v případě splnění podmínky generální klauzule, lze určité jednání postihnout jako nekalosoutěžní, i když se nejedná o některou ze zvláštních skutkových podstat nekalé soutěže vymezených v zákoně.⁴⁰

Generální klauzule nekalé soutěže je obsažena v ustanovení §2976 odst. 1 nového občanského zákoníku⁴¹ a skládá se ze tří podmínek, jako tomu bylo v ustanovení §44 odst. 1 Obchodního zákoníku.⁴² Generální klauzule je v zákoně vymezena následovně „Kdo se dostane v hospodářském styku do rozporu s dobrými mravy soutěže jednáním způsobilým přivodit újmu jiným soutěžitelům nebo zákazníkům, dopustí se nekalé soutěže. Nekalá soutěž se zakazuje.“⁴³

2.4.2. Znaky nekalého soutěžního jednání

Právní úprava obsahuje demonstrativní výčet jednotlivých typů jednání, kdy dochází k porušení práva a zakládají nekalou soutěž. Tyto skutkové podstaty lze rozdělit do tří skupin. První skupina se týká záměny s výrobky nebo službami jiných soutěžitelů (§2977 a §2981), druhá skupina se týká nesprávných údajů o vlastnostech výrobků nebo služeb (§2978 a §2982), třetí skupina se týká nesprávných údajů při provozu podniku, které by mohly poškodit jeho dobrou pověst (§2980 a §2984).⁴⁴

³⁹ MUNKOVÁ, Jindřiška. *Právo proti nekalé soutěži. Komentář*. 3. vyd. Praha: C. H. Beck, 2008. str. 42-50

^{40 40} ONDREJOVÁ, Dana. *Právní prostředky ochrany proti nekalé soutěži*. 1. vyd. Praha: Wolters Kluwer ČR a s., 2010. str. 26

⁴¹ Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů

⁴² PRÁVNÍ INFORMAČNÍ SERVER. *iPrávník: Nekalá soutěž podle nového občanského zákoníku*. [online] iPrávník[7. 2. 2014] Dostupné z: http://www.ipravník.cz/cz/clanky/art_8744/nekala-soutez-podle-noveho-obcanskeho-zakoniku.aspx

⁴³ Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů

⁴⁴ MUNKOVÁ, Jindřiška. *Právo proti nekalé soutěži. Komentář*. 3. vyd. Praha: C. H. Beck, 2008. str. 49

Nekalou soutěží podle §2976 odstavce 2 nového občanského zákoníku je zejména:

- a) klamavá reklama,
- b) klamavé označování zboží a služeb,
- c) vyvolání nebezpečí záměny,
- d) parazitování na pověsti závodu, výrobku či služeb jiného soutěžitele,
- e) podplácení,
- f) zlehčování,
- g) srovnávací reklama, pokud není dovolena jako přípustná,
- h) porušení obchodního tajemství, i) dotěrné obtěžování a j) ohrožení zdraví a životního prostředí.⁴⁵

Dále můžeme uvést nepojmenované jednání, ke kterému může docházet, těmito jednáními jsou například:

- nesprávné údaje při výprodejích, kdy se vzbuzuje klamný dojem, že jde o zvlášť výhodnou nabídku, a z tohoto důvodu jde toto zboží rychle na odbyt, a to na úkor jiných soutěžitelů,
- údaje o dodávkové pohotovosti, kdy prodávající neuvede, že má k dispozici pouze omezený počet nabízených výrobků,
- různé formy diskriminačního bojkotu neboli zabraňovací soutěž,
- nepřiměřené lákání zákazníků, které jsou např. spojeno s pozváním na výlet nebo pohoštění, kde je pak následně nabízeno zboží,
- lavina též nazývaná sněhová koule, kdy zákazník získá slevu nebo jinou výhodu, jestliže naláká ke koupi dalšího zákazníka.

Taková to jednání jsou upravena jako nekalé obchodní praktiky v přílohách k zákonu č.36/2008 Sb. kterým se mění zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů, ve vztahu k zákazníkům.⁴⁶

Tato problematika bude podrobně rozebrána ve čtvrté kapitole.

2.5. Vztah mezi právem na ochranu hospodářské soutěže a právem na ochranu proti nekalé soutěži

Společným znakem obou těchto právních disciplín je ochrana soutěže a postih takových jednání, která jsou svou povahou proti soutěží v nejširším smyslu tohoto pojmu.

⁴⁵ Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník a o změně některých zákonů

⁴⁶ MUNKOVÁ, Jindřiška. *Právo proti nekalé soutěži. Komentář*. 3. vyd. Praha: C. H. Beck, 2008. str. 49-50

Jsou rozděleny od sebe svými ekonomickými základy. Právo na ochranu hospodářské soutěže je převážně makroekonomického základu a koncentruje se na regulaci jednání, které směřuje ke strukturálním změnám.⁴⁷ Nedovoleným narušením hospodářské soutěže je útok, který je směřován proti soutěži samotné a následně poté se projeví vůči konkrétním subjektům. Objektem ochrany je udržení existující soutěže, zabránit v narušení nebo ohrožení soutěže. Zda došlo k nedovolenému narušení hospodářské soutěže či nikoliv, nerozhodují soudy na základě žaloby, ale ÚOHS na základě podaných stížností, který z moci úřední zahajuje řízení.⁴⁸ Právo na ochranu proti nekalé soutěži je převážně mikroekonomického základu a zabývá se vztahy v rovině soukromoprávních zájmů. Spory z nekalé soutěže jsou řešeny ve sporném řízení občanskoprávního charakteru na základě podaných žalob. Objektem ochrany jsou především soukromé zájmy proti nepatřičnému jednání soutěžitelů. Právo proti nekalé soutěži postihuje přímé aktéry jednání a zpravidla nemá širší rozsah. Nekalé soutěžní jednání rušitele přímo útočí na jiný subjekt, který je v konkurenčním postavení nebo postavení zákaznickém pro tohoto rušitele.

Z těchto rysů bezprostředně vyplývá předmět poskytované právní ochrany a odtud také vychází rozdílná disciplinární povaha. Právo na ochranu hospodářské soutěže má povahu veřejnoprávní a na druhé straně právo na ochranu proti nekalé soutěži je povahy soukromoprávní. Obě tyto právní disciplíny se navzájem nevylučují a v některých skutkových podstatách se vzájemně mohou doplňovat.⁴⁹

---

⁴⁷ MUNKOVÁ, Jindřiška. *Právo proti nekalé soutěži. Komentář*. 3. vyd. Praha: C. H. Beck, 2008. str. 9-12

⁴⁸ RAUS, David a Robert NERUDA. *Hospodářská soutěž po vstupu ČR do EU*. 1. vyd. Brno: CP Books, a.s., 2005. str. 3-4

⁴⁹ MUNKOVÁ, Jindřiška. *Právo proti nekalé soutěži. Komentář*. 3. vyd. Praha: C. H. Beck, 2008. str. 9-12

3 Ochrana hospodářské soutěže

V této kapitole se budu zabývat možnostmi, jak chránit hospodářskou soutěž. Nejdříve se budu věnovat orgánu, který zastřešuje ochranu hospodářské soutěže, a tím je Úřad pro ochranu hospodářské soutěže. Poté se zaměřím blíže na zákon o ochraně hospodářské soutěže, druhy zneužívání hospodářské soutěže a postihování přestupků

3.1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže

Od roku 1991 dohlíží nad dodržováním pravidel korektní hospodářské soutěže český Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (též znám jako antimonopolní úřad) se sídlem v Brně. Působnosti Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže jsou upraveny v zákoně č. 273/1996 Sb., o působnosti Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, ve znění pozdějších předpisů. Dle tohoto zákona Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále „ÚOHS“) je ústředním orgánem státní správy pro podporu a ochranu hospodářské soutěže a oproti nedovolenému omezování.⁵⁰ ÚOHS vykonává dozor nad tím, zda a jakým způsobem soutěžitelé plní své povinnosti vyplývající pro ně ze zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů, nebo z rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže vydaných na základě tohoto zákona. ÚOHS vykonává dozor nad orgány veřejné správy, aby nenarušovaly hospodářskou soutěž, a dále zveřejňuje návrhy na povolení spojení soutěžitelů a svá pravomocná rozhodnutí.⁵¹ Činnost prováděna ÚOHS se ať už přímo nebo nepřímo dotýká každého občana České republiky. Úřad vytváří podmínky pro rozvoj hospodářské soutěže, dohlíží na zadávání veřejných zakázek, monitoruje poskytování veřejných podpor. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže je ústředním orgánem státní správy a je zcela nezávislý při své rozhodovací činnosti⁵². V čele ÚOHS je předseda, kterého na návrh vlády jmenuje prezident republiky, a také ho může prezident odvolat. Funkční období předsedy ÚOHS je na dobu 6 let a nikdo nemůže být jmenován do funkce více jak dvě funkční období. Předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže nemůže být členem žádné politické strany nebo politického hnutí.⁵³

Od 9. července 2009 Ing. Petr Rafaj, vykonává post předsedy úřadu pro ochranu hospodářské soutěže. I. místopředsedou UOHS je JUDr. Hynek Brom. Na Úřad pro ochranu hospodářské soutěže nastoupil v listopadu 2009 jako ředitel Sekce veřejné podpory a správy

⁵⁰ Zákon č. 273/1996 Sb., o působnosti Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, ve znění pozdějších předpisů

⁵¹ Zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů

⁵² ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE. ÚOHS: Informační letáček[online]ÚOHS [10.2.2014]. Dostupné z: https://www.uohs.cz/download/Publikace/uohs_skladacka_CZ_2008_03.pdf

⁵³ Zákon č. 273/1996 Sb. o působnosti Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

úřadu a o měsíc později byl jmenován I. místopředsedou, který stojí v čele Sekce veřejné regulace a správy úřadu. Dalším místopředsedou je JUDr. Eva Kubišová, která je pověřená řízením sekce veřejných zakázek Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže. Působila jako předsedkyně rozkladových komisí a před jmenováním místopředsedkyní ÚOHS byla ředitelkou odboru druhostupňového rozhodování. Posledním post místopředsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže zastává JUDr. Michal Petr, Ph.D. Na Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže působí od roku 2003. V současnosti je ve funkci ředitele Sekce ekonomiky, legislativy a mezinárodních záležitostí. Dříve byl předsedou rozkladové komise pro oblast hospodářské soutěže. Řadu let byl ředitelem Legislativně právního odboru, kde měl za úkol vést práce na novelizacích zákona o ochraně hospodářské soutěže souvisejících s členstvím České republiky v EU.⁵⁴

3.1.1. Poslání a kompetence ÚOHS

Primárním posláním ÚOHS je zajistit takové fungování trhu, které bude v souladu s pravidly hospodářské soutěže a bude přinášet prospěch spotřebitelům. K dosažení takového cíle ÚOHS vede soutěžitele k tomu, aby se chovali v souladu s principy soutěžního práva. Dále také zasahuje proti praktikám, které narušují hospodářskou soutěž, kterými jsou např. kartelové dohody, zneužití dominantního postavení aj. mimo jiné se ÚOHS snaží dávat podnikům možnost, aby své nezákonné jednání, které dosud nemělo závažné dopady na trh, mohly samy napravit. Do dalších pravomocí Úřad pro ochranu hospodářské soutěže patří dohlížení na zadávání veřejných zakázek a koncesí, díky čemuž je zajištěna větší transparentnost při vynakládání veřejných prostředků. Aby mohl dosáhnout tohoto cíle, přezkoumává úkony zadavatelů veřejných zakázek, provádí kontrolu u zadavatelů a podílí se na tvorbě a úpravách legislativy týkající se veřejných zakázek a koncesí.

Podle zákona o významné tržní síle ÚOHS zajišťuje dohled při prodeji zemědělských a potravinářských výrobků a jejím zneužití, v jehož rámci usiluje o nastolení korektních vztahů mezi obchodními řetězci a jejich dodavateli. V otázkách veřejné podpory v České republice ÚOHS monitoruje a poskytuje poradenství, které musí být v souladu s platnými pravidly Evropského společenství. V oblasti veřejné podpory ÚOHS sleduje a koordinuje poskytování této podpory a nabízí poradenství zejména poskytovatelům veřejných podpor.⁵⁵

---

⁵⁴ ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE. ÚOHS: Vedení Úřadu[online]ÚOHS [10. 2. 2014]. Dostupné z: <https://www.uohs.cz/cs/o-uradu/vedeni-uradu.html>

⁵⁵ ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE. ÚOHS: Poslání a kompetence[online] ÚOHS [10. 2. 2014] Dostupné z: <https://www.uohs.cz/cs/o-uradu.html>

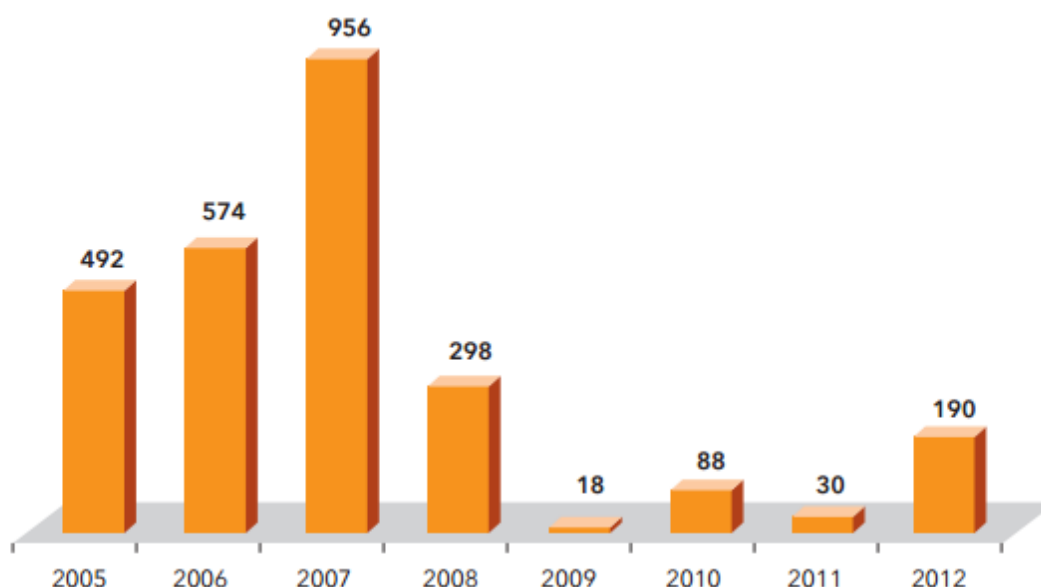
3.1.2. Prevence a postup ÚOHS

ÚOHS se při své činnosti snaží zejména o prevenci namísto represe. Sankce a pokuty jsou ukládány až v případě nejzávažnějších porušení zákona o ochraně hospodářské soutěže. Před možným protisoutěžním jednáním se ÚOHS často snaží významné soutěžitele předem varovat a některé prohřešky jsou řešeny ještě ve stádiu šetření. V případech kdy nastává zahájení správního řízení, mají stále soutěžitelé možnost přijmout nápravná opatření, které vedou k odstranění narušující soutěže. K možnosti uložit pokutu až ve výši 10% z čistého zisku dochází v případě, kdy ani předešlé doporučení Úřadu soutěžitelé neakceptují.

Správní řízení u Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže probíhá ve dvou stupních. V první instanci rozhoduje příslušný ředitel. V případě podání rozkladu následně vydává konečný verdikt předseda ÚOHS. Ten rozhoduje na základě návrhu rozkladové komise, které je předsedovým poradním orgánem. Poradní orgán je většinou tvořen odborníky, kteří nejsou zaměstnanci ÚOHS. Soutěžitelé mají možnost podat žalobu na soud proti pravomocnému rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže. O této žalobě se pak rozhoduje v následujících instantních: Krajský soud v Brně, Nejvyšší správní soud a následně pak Ústavní soud.⁵⁶

Graf 3.1 ukazuje nejvyšší udělené sankce ÚOHS v letech 2005 až do roku 2012. Z grafu lze vidět, že v roce 2007 byly uděleny nejvyšší sankce v souhrnu za 956 milionů Kč.

Graf č. 3.1 Výše uložených sankcí I. stupni

Zdroj: ÚOHS

⁵⁶ ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE. ÚOHS: Informační letáček[online]ÚOHS [10. 2. 2014]. Dostupné z: https://www.uohs.cz/download/Publikace/uohs_skladacka_CZ_2008_03.pdf

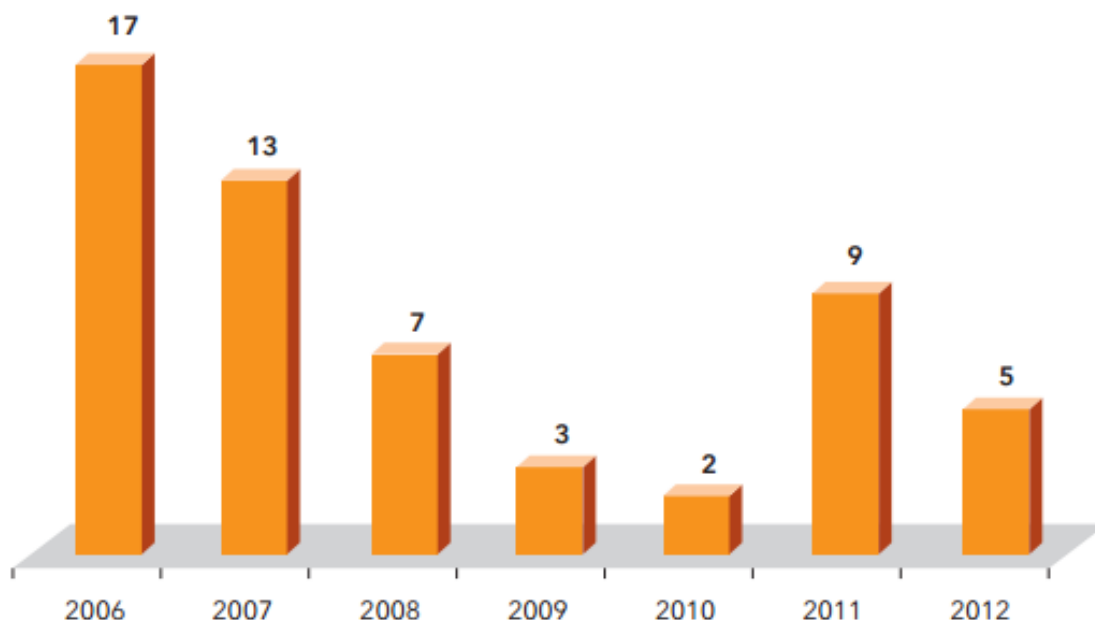
3.1.3. Soutěžní advokacie

Soutěžní advokacie lze definovat jako soubor těch aktivit Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, které směřují ve prospěch vytváření a rozvíjení zdravého konkurenčního prostředí, včetně zvyšování obecného povědomí veřejnosti o prospěšnosti hospodářské soutěže. Důsledné prosazování soutěžních principů přispívá k rozvoji jednotlivých odvětví. V případech, kdy soutěžitelé ze své vlastní iniciativy jsou ochotni chybné jednání napravit, ÚOHS jim k tomu nabízí pomoc. Za alternativní řešení je pokládáno zejména odstranění soutěžního problému ještě před zahájením správního řízení prostřednictvím tzv. soutěžní advokacie. Tato možnost lze ale využít pouze v případech, kdy jde o méně závažná provinění.

Soutěžní advokacie je spojena s prosazováním zásad transparentnosti a nediskriminace. Uplatnění tohoto alternativního řešení soutěžních problémů lze nalézt v případech liberalizace trhu či privatizace. Velmi často již pouhá samotná diskuse nad problematikou vede k následné změně názorů a využití soutěžních principů.⁵⁷

Graf č. 3.3 zobrazuje počet případů, které byly vyřešeny soutěžní advokací, tento graf v zásadě kopíruje počty případů, vývoj případů řešených ÚOHS.

Graf č. 3.2 Počet případů vyřešených soutěžní advokací od roku 2006 do roku 2012

Zdroj: ÚOHS

⁵⁷ ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE. ÚOHS: Soutěžní advokacie [online]ÚOHS [10. 2. 2014]. Dostupné z: https://www.uohs.cz/download/Informacni_listy/2008/Infolist_2008_02_advokacie.pdf

3.2. Zákon o ochraně hospodářské soutěže

Jak již bylo výše zmíněno, problematika nekalé soutěže je zakotvena v zákoně o ochraně hospodářské soutěže. Tento zákon vymezuje některé důležité pojmy, jednotlivé dílčí typy zneužívání hospodářské soutěže, dále se zákon věnuje dozoru nad hospodářskou soutěží, kterým je Úřad pro ochranu hospodářské soutěže, mimo to je zde definováno řízení u ÚOHS a správní delikty.

3.2.1. Zneužívání hospodářské soutěže

Dohody narušující soutěž

Zákon o ochraně hospodářské soutěže vymezuje, jaké jsou zakázané a neplatné dohody mezi soutěžiteli, rozhodnutí jejich sdružení ve vzájemné shodě, jejichž cílem nebo výsledkem je narušení hospodářské soutěže, pokud tento nebo zvláštní zákon nestanoví jinak nebo pokud ÚOHS nepovolí prováděcím předpisem z tohoto zákazu výjimku. Dohody, u kterých je jejich dopad na hospodářskou soutěž zanedbatelný, nejsou považovány za zakázané.

Jedním ze způsobů nedovoleného narušování hospodářské soutěže jsou tzv. kartelové dohody. Pojem dohoda zahrnuje nejen smlouvy v písemné či ústní formě, ale také každou formu sladěného postupu soutěžitelů, kteří mají o postupu svých konkurentů jistotu. Tuto jistotu by soutěžitelé na plně funkčním trhu neměli. Za dohodu mezi soutěžiteli je z hlediska zákona o ochraně hospodářské soutěže považováno jakékoliv písemné, ústní nebo jen konkludentní ujednání vyjadřující shodu vůle soutěžitelů. Dalším typem dohod je ve smyslu zákona považováno rozhodnutí sdružení soutěžitelů. Za sdružení mohou být považovány různé profesní komory, oborová sdružení nebo neziskové organizace.⁵⁸ Dohody, které obsahují následující ujednání, jsou zakázané:

- o přímém nebo nepřímém určení cen nebo jiných obchodních podmínkách,
- o omezení nebo kontrole výroby, odbytu, výzkumu a vývoje nebo investic, rozdělení trhu nebo nákupních zdrojů,
- o tom, že uzavření smlouvy bude vázáno na přijetí dalšího plnění, které věcně ani podle obchodních zvyklostí a zásad poctivého obchodního styku s předmětem smlouvy nesouvisí,

---

⁵⁸ BEDNÁŘ, Josef et al. *Zákon o ochraně hospodářské soutěže: s komentářem a předpisy souvisejícími*. 2. přeprac. a aktualiz. vyd. Praha: Linde, 2006. 227 s. s. 25-26

- o uplatnění rozdílných podmínek vůči jednotlivým soutěžitelům při shodném nebo srovnatelném plnění, jimiž jsou někteří soutěžitelé v hospodářské soutěži znevýhodnění,
- o tom, že účastníci dohody nebudou obchodovat či jinak hospodářsky spolupracovat se soutěžiteli, kteří nejsou účastníky dohody, anebo jim budou jinak působit újmu.⁵⁹

Přímo ze zákona jsou dovoleny dohody, které splňují podmínky:

- a) přispějí ke zlepšení výroby nebo distribuce zboží nebo k podpoře technického či hospodářského rozvoje a vyhrazují spotřebitelům přiměřený podíl na výhodách z toho plynoucích,
- b) neuloží soutěžitelům omezení, která nejsou nezbytná k dosažení cíle podle písmene a),
- c) neumožní soutěžitelům vyloučit hospodářskou soutěž na podstatné části trhu zboží, jehož dodávka nebo nákup je předmětem dohody.

Dle ustanovení §4 zákona o ochraně hospodářské soutěže se zákaz nevztahuje na dohody, které nemohou mít vliv na obchod mezi členskými státy Evropské Unie podle čl. 101 Smlouvy, avšak splňují ostatní podmínky stanovené blokovými výjimkami příslušných nařízení. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže také může výjimku odejmout, pokud v důsledku změn na trhu taková výjimka přestane splňovat stanovené podmínky.⁶⁰

Zakázanými dohodami nejsou takové dohody, jejichž negativní dopady na soutěž jsou převáženy výhodami, které přinášejí ostatním účastníkům trhu, a to zejména spotřebitelům. Pak hovoříme o tzv. blokových výjimkách, neboť ze zákazu se obecně vyjímají širší kategorie jednání. Obsahem blokových výjimek je mimo jiné vymezení soutěžitelů a výčet ustanovení, které konkrétní dohoda může, musí nebo naopak nesmí obsahovat, aby následně nebyla považována za dohodu zakázanou.

Zákon rozlišuje dohody narušující hospodářskou soutěž na horizontální a vertikální dohody, podle toho na jakém stupni výroby a distribuce soutěžitelé působí. Horizontální dohody jsou dohody mezi soutěžiteli, kteří působí na stejné úrovni trhu zboží. Účastníci těchto dohod jsou tedy soutěžitelé působící ve vztahu ke svým dodavatelům nebo odběratelům na stejné úrovni střetu nabídky a poptávky. Jedná se tedy o dohody mezi konkurenty. Vertikální dohody jsou mezi soutěžiteli, kteří působí na různých úrovních trhu. Takové to dohody jsou typické pro vztah dodavatel – odběratel a spadají do této oblasti

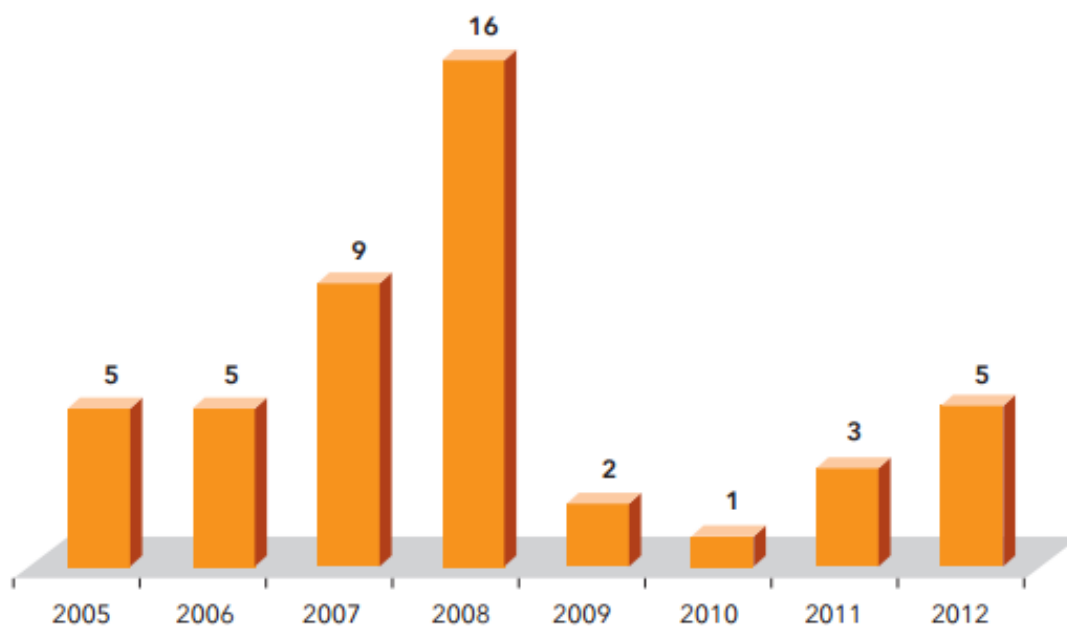
⁵⁹ Zákon č. 143/2001Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů

⁶⁰ Zákon č. 143/2001Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů

nejrůznější distribuční dohody. Za horizontální dohody jsou považovány i smíšené dohody soutěžitelů. Tyto dohody obsahují současně prvky dohod horizontálních i vertikálních. V případě pochybností o jakou dohodu se jedná, má se za to, že jde o dohodu horizontální.⁶¹

Z následujícího grafu je zřejmé, že počet zahájených správních řízení v oblasti zakázaných dohod rostl od roku 2005. Největší počet zahájených správních řízení v oblasti zakázaných dohod nastalo v roce 2008, od tohoto roku se značně snížil počet zahájených řízení. Dle mého názoru, lze konstatovat, že do roku 2008 byla ekonomika na vrcholu svého hospodářského cyklu a v této chvíli je ekonomika za hranicemi svých produkčních možností a firmy se snaží nalákat i toho posledního zákazníka. Je možné, že ekonomický vrchol mohl vést firmy k tomu, aby se snažili zvýšit svůj zisk i pomocí určitých dohod. Po roce 2008 nastává ekonomická krize a z grafu je patrné snížení počtu zahájených řízení.

Graf. 3.3 Počet zahájených správních řízení v oblasti zakázaných dohod

Zdroj: ÚOHS

Zneužití dominantního postavení soutěžitelů

Dominantního postavení na trhu má soutěžitel nebo společně více soutěžitelů (potom se hovoří o společné dominanci), kterým jejich tržní síla umožňuje chovat se ve značné míře nezávisle na jiných soutěžitelích nebo spotřebitelích. Úřad tržní sílu posuzuje podle hodnotového vyjádření zjištěného objemu dodávek nebo nákupu na trhu daného zboží (tržní

⁶¹ BEDNÁŘ, Josef et al. *Zákon o ochraně hospodářské soutěže: s komentářem a předpisy souvisejícími*. 2. přeprac. a aktualiz. vyd. Praha: Linde, 2006. 227 s. str. 27-29 a 39

podíl) dosaženého soutěžitelem nebo soutěžiteli se společnou dominancí. Toto zkoumání zahrnuje i další ukazatele jako je hospodářská a finanční síla, právní nebo jiné překážky vstupu na trh. Jestliže není pomocí ukazatelů prokázán opak, má se za to, že dominantní postavení zaujímá soutěžitel nebo soutěžitelé se společnou dominancí, kteří ve zkoumaném období dosáhli na trhu alespoň 40% tržní podíl.

Zneužívání dominantního postavení na újmu jiných soutěžitelů nebo spotřebitelů je zakázáno. Za zneužívání dominantního postavení je považováno:

- přímé nebo nepřímé vynucování nepřiměřených podmínek ve smlouvách s jinými účastníky trhu
- vázání souhlasu s uzavřením smlouvy na podmínku odebrání i dalšího plnění druhou stranou, které s požadovaným předmětem smlouvy nesouvisí
- uplatňování rozdílných podmínek při shodném nebo srovnatelném plnění vůči jednotlivým účastníkům trhu, jimiž jsou tyto účastníci v hospodářské soutěži znevýhodňováni – tzv. diskriminace
- zastavení nebo omezení výroby, odbytu nebo výzkumu a vývoje na úkor spotřebitelů
- dlouhodobé nabízení a prodej zboží za nepřiměřeně nízké ceny, které má nebo může mít za následek narušení hospodářské soutěže⁶²
- zneužívání dominantního postavení v situacích, kdy určitý soutěžitel kontroluje přístup k určitému trhu. Tento soutěžitel ovládá přístup k zařízení, bez kterého není možné na daném trhu podnikat, jedná se o přenosové sítě a jiné obdobná rozvodová, a dále o infrastrukturní zařízení.⁶³

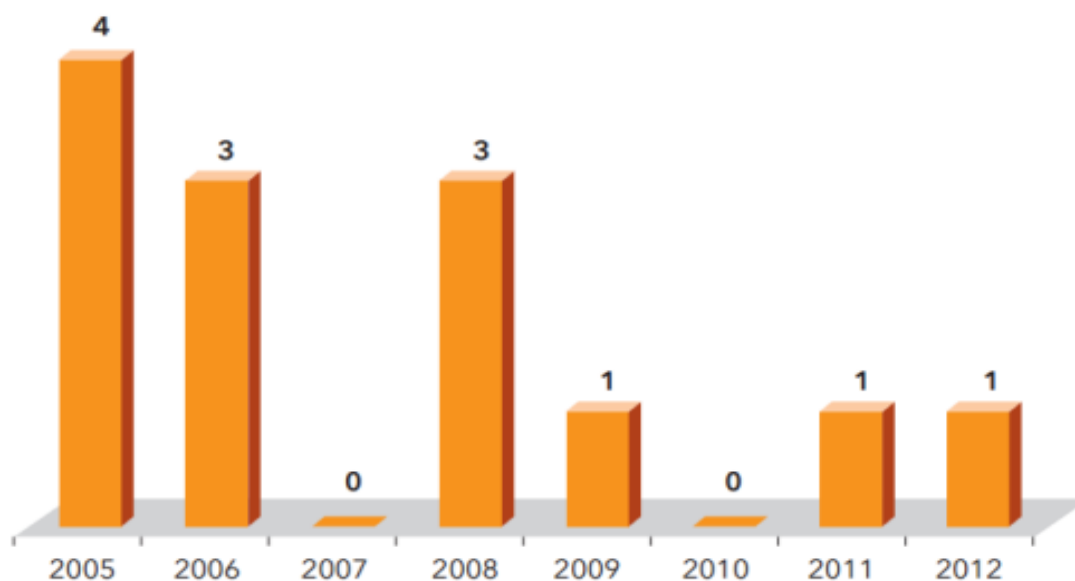
Graf č. 3.4 znázorňuje počet zahájených řízení v oblasti zneužívání dominantního postavení na trhu. Je z něj patrný snížený počet řízení po roce 2008, toto snížení není moc velmi výrazné. Největší počet zahájených správních řízení byl v roce 2005. Tato situace je docela vyvážená a nevím, zda bych přisuzovala úbytku nějakou výraznou příčinu.

---

⁶² Zákon č. 143/2001Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů

⁶³ BEDNÁŘ, Josef et al. *Zákon o ochraně hospodářské soutěže: s komentářem a předpisy souvisícími*. 2. přeprac. a aktualiz. vyd. Praha: Linde, 2006. 227 s. str. 62

Graf č. 3.4 Počet zahájených správních řízení v oblasti zneužití dominantního postavení

Zdroj: ÚOHS

Spojování soutěžitelů

Spojení soutěžitelů, kteří byli konkurenty, může být snadnou cestou jak omezit soutěžní rizika. Následně v důsledku spojení dojde k přeměně dřívějších konkurentů v jeden ekonomický i právní celek. V rámci takové jednotky je pak možné koordinovat její působení navenek způsoby, které by v případě nezávislých soutěžitelů mohlo být zakázanou dohodou. Díky tomu, že se soutěžitelé spojí, mohou dosáhnout na trhu vyšší výkonnosti. Vzhledem k těmto konfliktním zájmům podléhají dohledu ta spojení soutěžitelů, která mohou mít vliv na strukturu trhu. Na základě tohoto dohledu jsou před tím, než dojde k uskutečnění spojení, vyhodnoceny dopady takového spojení na trh.⁶⁴

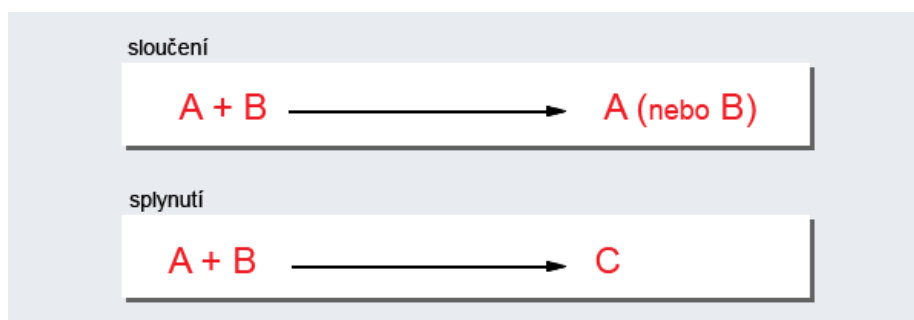
Ke spojení soutěžitelů dochází fúzí dvou nebo více na trhu dříve samostatně působících soutěžitelů. K fúzi může dojít dvě způsoby a to sloučením nebo splynutím. Při fúzi sloučením dochází k zániku společnosti nebo více společností, veškeré práva a povinnosti přechází na nástupnickou společnost. Při fúzi splynutím dochází k zániku dvou nebo více společností, práva a povinnosti přechází na nově zakládanou nástupnickou společnost.⁶⁵

V následujícím obrázku je grafické vyjádření fúze a to sloučení a splynutí.

⁶⁴ BEDNÁŘ, Josef et al. *Zákon o ochraně hospodářské soutěže: s komentářem a předpisy souvisejícími*. 2. přeprac. a aktualiz. vyd. Praha: Linde, 2006. str. 71-73

⁶⁵ Zákon č. 143/2001Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů

Obrázek č. 3.1 Způsoby fúze

zdroj: Businessinfo.cz

Za další formu sloučení je považováno nabytí podniku jiného soutěžitele nebo jeho části smlouvou, na základě dražby nebo jiným způsobem. Za spojení soutěžitelů podle zákona se rovněž považuje, jestliže jedna nebo více osob, které nejsou podnikateli, ale kontrolují již alespoň jednoho soutěžitele, anebo když jeden nebo více podnikatelů získá možnosti přímo nebo nepřímo kontrolovat jiného soutěžitele zejména:

- nabytím účastnických cenných papírů, obchodních nebo členských podílů
- smlouvou nebo jinými způsoby, které jim umožňují jiného soutěžitele kontrolovat.

Kontrolou se pro účely zákona o ochraně hospodářské soutěže se rozumí možnost vykonávat na základě právních nebo faktických skutečností rozhodující vliv na činnosti jiného soutěžitele a to zejména na základě:

- vlastnického práva nebo práva užívání k podniku kontrolovaného soutěžitele nebo jeho části,
- práva nebo jiné právní skutečnosti, které poskytují rozhodující vliv na složení, hlasování a rozhodování orgánů kontrolovaného soutěžitele.

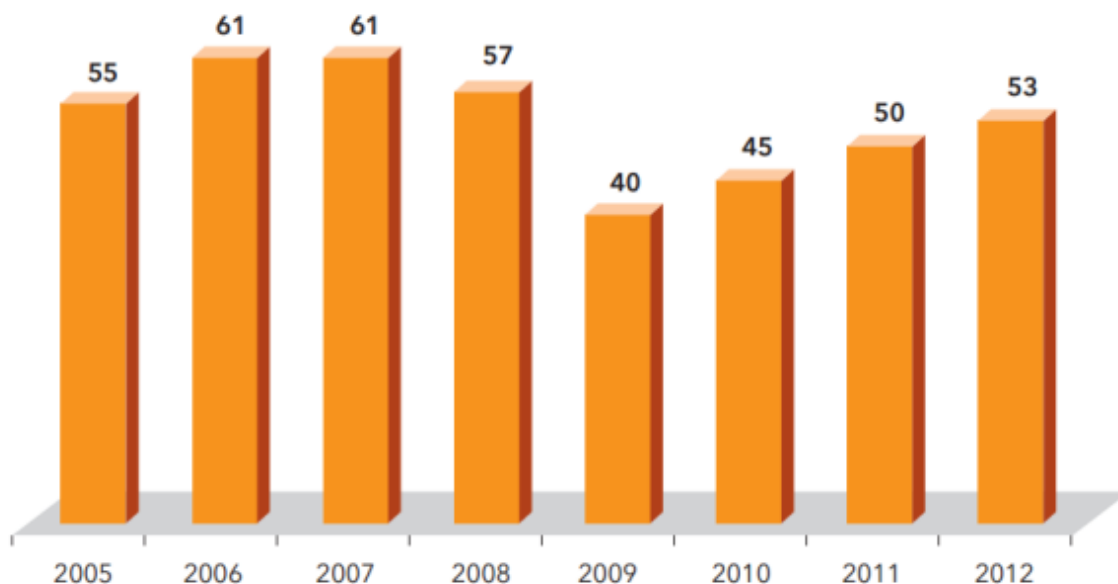
Za spojení soutěžitelů se nepovažuje kvalifikovaná účast banky v právnické osobě vzniklá splacením emisního kurzu akcií započtením pohledávky banky za touto právnickou osobou, pokud je tato kvalifikovaná účast držena po dobu záchranné operace nebo finanční rekonstrukce této právnické osoby nejdéle po dobu 1 roku. Dále se za spojení nepovažuje přechod některých působností statutárních orgánů soutěžitelů na osoby vykonávající činnost podle zvláštních právních předpisů, např. likvidátor nebo insolvenční správce.⁶⁶

V následujícím grafu je zobrazen počet správních řízení zahájených v oblasti spojování soutěžitelů. Je z něj patrné, že k největšímu počtu šetřených případů spojování soutěžitelů

⁶⁶ Zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů

bylo do roku 2008, následně přichází určitý pokles a po něm opět mírný růst. Důvodem proč byl do roku 2008 největší počet šetřených řízení v této oblasti, může být největší rozmach ekonomiky a hospodářství v tomto období.

Graf č. 3.5 Počet zahájených správních řízení v oblasti spojování soutěžitelů

Zdroj: ÚOHS

Orgány veřejné správy

Zákon o ochraně hospodářské soutěže stanovuje, že orgány veřejné správy nesmí svojí podporou zvýhodňující určitého soutěžitele nebo jiným způsobem narušit hospodářskou soutěž. Jestliže Úřad zjistí, že došlo k narušení hospodářské soutěže, uvede tuto skutečnost v rozhodnutí. Pokud se orgán územní samosprávy při výkonu samosprávy nebo při přeneseném výkonu státní správy dopustí narušení hospodářské soutěže, zašle Úřad orgánu příslušnému k výkonu dozoru pravomocné rozhodnutí a na jeho žádost mu postoupí i správní spis.⁶⁷

⁶⁷ Zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů

4 Nekalá soutěž, její příčiny a důsledky

Lze říci, že právo nekalé soutěže je především právem soudcovským, které se z větší části nalézá v soudních rozhodnutích (judikatuře).⁶⁸

4.1. Zvláštní skutkové podstaty nekalé soutěže

Jak již bylo dříve zmíněno, zákon obsahuje pouze demonstrativní výčet zakázaných praktik v nekalé soutěži. Tento demonstrativní výčet má své opodstatnění. Lidé a soutěžitelé na trhu jsou velmi vynalézavý při vytváření možností a způsobů jak vyhrát boj s konkurencí. V případě, že by zákon obsahoval přesně stanovený výčet zakázaných soutěžních jednání, soutěžitelé by přišli na novou praktiku, která není v zákoně zakázaná a lze jí považovat za nekalou.⁶⁹

4.1.1. Klamavá reklama

Klamavá reklama je v Občanské zákoníku 89/2012 Sb., vymezena v §2977 jako reklama, která souvisí s podnikáním nebo povoláním, sleduje podpořit odbyt movitých nebo nemovitých věcí nebo poskytování služeb, včetně práv a povinností. Klame nebo je způsobilá klamat podáním nebo jakýmkoliv jiným způsobem osoby, jimž je určena nebo k nimž dospěje, a tím i zřejmě způsobilá ovlivni hospodářské chování takových osob. Při posuzování zda reklama je či není klamavá, se věnuje pozornost ke všem jejím znakům. Především se přihlédne k údajům, které reklama obsahuje. Mezi údaje ke kterým se přihlíží, patří:

- a) Dostupnost, povaha provedení, složení, výrobní postupu, data výroby nebo poskytnutí, způsobilosti k určenému účelu, použitelnosti, množství, zeměpisného či obchodního původu, jakož i podrobnějšího vytčení a dalších znaků zboží nebo služeb včetně předpokládaných výsledků použití nebo výsledků a podstatných znaků provedených zkoušek či prověrek,
- b) cena nebo způsobu jejího určení,
- c) podmínky, za nichž se zboží dodává nebo služba poskytuje, a
- d) povaha, vlastnost a práva zadavatele reklamy, jako jsou zejména jeho totožnost, majetek, odborná způsobilost, jeho práva duševního vlastnictví nebo jeho vyznamenání a pocty.⁷⁰

⁶⁸ ONDREJOVÁ, Dana. *Právní prostředky ochrany proti nekalé soutěži*. 1. vyd. Praha: Wolters Kluwer ČR a. s., 2010. str. 10

⁶⁹ HAJN, Petr. *Jak jednat v boji s konkurencí*. 1. vyd. Praha: Praha Linde a. s., 1995. str. 17

⁷⁰ Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů

Reklama je součástí propagace výrobků a služeb. Lze jí definovat jako formu hospodářské propagace, který se snaží podchytit pozornost a vyvolat zájem u potencionálních zákazníků. Je to převážně forma neosobní prezentace výrobků a služeb, která probíhá prostřednictvím komunikačního média. Komunikačním médiem jsou jakékoliv prostředky, které umožňují šíření informací.⁷¹ Lze říci, že reklama obsahuje určitý druh informace, která je svým způsobem ovlivňuje. Od reklamy nelze požadovat, aby podávala objektivní, vyčerpávající a zcela střízlivou informaci o nabízených výrobcích a službách. Reklama v sobě nese informaci, která upozorňuje pouze na některá fakta, zdůrazňuje určité jejich vlastnosti a stránky.⁷²

V smyslu zákona nejde pouze o reklamu v jako klasickém smyslu. Do pojmu šíření údajů ve smyslu zákona se zahrnuje sdělení mluveným nebo psaným slovem, tiskem, vyobrazením, fotografií, rozhlasem, televizí nebo jiným sdělovacím prostředkem. Údajem je jakékoliv informování o skutečnosti slovy, čísly, písmem, ale i obrazem. Velikost obalu nebo její tvar mohou také sdělit určitou informaci. Zakázané jsou nejen nepravdivé, ale i pravdivé údaje v případě že jsou klamavé.⁷³

4.1.2. Klamavé označení zboží a služeb

Klamavé označení zboží nebo služby je takové označení, které je způsobilé vyvolat v hospodářském styku mylnou domněnku, že takto klamavě označené zboží nebo služba pocházejí z určité oblasti či místa nebo od určitého výrobce. Dále takto klamavě označené výrobky nebo služby mohou klamat tím, že vykazují zvláštní charakteristický znak nebo zvláštní jakost. Není rozhodující, zda označení bylo uvedeno bezprostředně na zboží, na obalu, obchodní písemnosti nebo jinde. Dále také není rozhodné, zda ke klamavému označení došlo přímo nebo nepřímo a také jakým prostředkem se to stalo. Klamat může také údaj, který je všeobecně vžitý v hospodářském styku k označení druhu nebo jakosti, je-li k němu připojen dodatek způsobilý klamat. Především může být takovým to výrazem „pravý“, „skutečný“ nebo „původní“. Právní předpisy o ochraně průmyslového nebo jiného duševního vlastnictví nejsou takovým to ustanovením dotčeny.⁷⁴

Základním rozdílem mezi ustanovením o klamavé reklamě a klamavém označení zboží a služeb spočívá v tom, že v případě klamavé reklamy je vyžadováno šíření klamavých

⁷¹ ELIÁŠ, Karel et al. *Kurs obchodního práva: obecná část: soutěžní právo*. 5. vyd. Praha: C. H. Beck, 2007. str. 313

⁷² HAJN, Petr. *Jak jednat v boji s konkurencí*. 1. vyd. Praha: Praha Linde a. s., 1995. str. 38

⁷³ ELIÁŠ, Karel et al. *Kurs obchodního práva: obecná část: soutěžní právo*. 5. vyd. Praha: C. H. Beck, 2007. 610 s. str. 315

⁷⁴ Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů

informací, aby mohlo být toto jednání postihováno. V případě klamavého označení nemusí být takové to údaje šířeny, stačí pouze užití tohoto klamavého údaje. V případě klamavého označení se nevyžaduje ani úmysl sobě nebo jinému získat prospěch. Mezi další znak, který je u těchto ustanovení odlišný je i to, v případě klamavého označení často dochází k souběhu více zákonů, jejichž předmětem je ochrana označení.⁷⁵ Např. označení zboží, které vyvolává dojem, že pochází od určitého výrobce, může být posuzováno i jako parazitování na pověsti. Výrobek s cizojazyčným textem na obalu, obrázek konkrétní vlajky na obalu nebo etiketě výrobku může vyvolávat mylnou představu o výrobku. Klamavé označení může vyvolat mylný předpoklad, že takové to zboží nebo služba pochází z určitého teritoria (tím může být stát, oblast nebo místo), od určitého výrobce nebo může vykazovat určité vlastnosti (tím může být určitá jakost nebo charakteristický vlastnost pro výrobek). Tohoto deliktu se může dopustit nejen výrobce ale i obchodník, který takovým to způsobem zboží nebo službu označuje.⁷⁶

4.1.3. Srovnávací reklama

Srovnávací reklama přímo nebo nepřímo označuje jiného soutěžitele nebo jeho zboží či službu. Srovnávací reklama je přípustná, jen pokud:

- a) není klamavá,
- b) srovnává jen zboží a službu uspokojující stejnou potřebu nebo určené ke stejnému účelu,
- c) srovnává objektivně jednu nebo více podstatných, důležitých, ověřitelných a příznačných vlastností zboží nebo služeb včetně ceny,
- d) srovnává zboží s označením původu pouze se zbožím stejného označení,
- e) nezlehčuje soutěžitele, jeho postavení, jeho činnost nebo její výsledky nebo jejich označení ani z nich nekalým způsobem netěží, a
- f) nenabízí zboží nebo službu jako napodobení či reprodukci zboží nebo služby označovaných ochrannou známkou soutěžitele nebo jeho názvem.

Doplněním úpravy nekalé soutěže o skutkovou podstatu srovnávací reklamy proběhlo z důvodu harmonizace českého právního řádu s řádem evropského společenství. Toto doplnění proběhlo novelou č. 370/2000 Sb. s účinností od 1.1.20001, tato úprava proběhla na základě Směrnice 97/55/ES ze dne 6. 10.1997, která byla vydána Evropskou Unií. Před začleněním této Směrnice do českého práva byla česká judikatura ke srovnávací reklamě

⁷⁵ MUNKOVÁ, Jindřiška. *Právo proti nekalé soutěži. Komentář*. 3. vyd. Praha: C. H. Beck, 2008. str. 65-68

⁷⁶ ELIÁŠ, Karel et al. *Kurs obchodního práva: obecná část: soutěžní právo*. 5. vyd. Praha: C. H. Beck, 2007. str. 318

umírněná proto, že taková to reklama zpravidla splňovala i znaky jiných skutkových podstat nekalé soutěže. Novou právní úpravou je bezpečný základ pro posouzení zda soutěžitel jednal nekale, když srovnával svou nabídku s výrobky nebo službami svých konkurentů, zda nabídka soutěžitele slouží jako objektivní informací pro zákazníky a další účastníky trhu. Zákon stanovuje taxativně podmínky, za kterých je srovnávací reklama přípustná.⁷⁷ Právní úprava a praxe v České republice se již tradičně hlásí ke starořímské zásadě „nemo iudex in re sua” nikdo by neměl být soudce ve vlastní záležitosti“. Když soutěžitel se snaží porovnávat vlastní výrobky nebo služby s konkurencí, nemůže být nezaujatý při objektivní hodnocení. Při porovnávání se většinou vybíráme prvky nebo znaky, kterou jsou pro nás lichotivé a pozitivní. Srovnávací reklama, i když je pravdivá často může být zavádějící a tím se stává nespravedlivou vůči konkurenci a klamavou vůči zákazníkům.⁷⁸

4.1.4. Vyvolání nebezpečné záměny

Občanský zákoník vymezuje skutkovou podstatu následovně. Kdo užije jména osoby nebo zvláštního označení závodu užívaného již po právu jiným soutěžitelem, vyvolá tím nebezpečí záměny. Nebezpečí záměny vyvolá i ten, kdo užije zvláštního označení závodu nebo zvláštního označení či úpravy výrobku, výkonu nebo obchodního materiálu závodu, které v zákaznických kruzích platí pro určitý závod za příznačné. Stejně tak vyvolá nebezpečí záměny, kdo napodobí cizí výrobek, jeho obal nebo výkon, ledaže se jedná o napodobení v prvcích, které jsou již z povahy výrobku funkčně, technicky nebo esteticky předurčeny, a napodobitel učinil veškerá opatření, která lze na něm požadovat, aby nebezpečí záměny vyloučil nebo alespoň podstatně omezil, pokud jsou tato jednání způsobilá vyvolat nebezpečí záměny nebo klamnou představu o spojení se soutěžitelem, jeho závodem, pojmenováním, zvláštním označením nebo s výrobkem či výkonem jiného soutěžitele.⁷⁹

Toto ustanovení chrání nejen před oklamáním veřejnost, současně chrání také soutěžitele, který může být dotčen rizikem při zaměnitelnost. V případě tohoto deliktu nejde o ochranu konkrétního právem chráněného statku např. firmy, jedná se zde o to, zda při užití takového označení může dojít k záměně.⁸⁰ Při tomto deliktu postačí pouhé nebezpečí nebo riziko, že může dojít k záměně, přičemž přímo k záměně tedy dojít nemusí.

⁷⁷ MUNKOVÁ, Jindřiška. *Právo proti nekalé soutěži. Komentář*. 3. vyd. Praha: C. H. Beck, 2008. str. 98

⁷⁸ HAJN, Petr. *Jak jednat v boji s konkurencí*. 1. vyd. Praha: Praha Linde a. s., 1995. str. 95-96

⁷⁹ Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů

⁸⁰ MUNKOVÁ, Jindřiška. *Právo proti nekalé soutěži. Komentář*. 3. vyd. Praha: C. H. Beck, 2008. str. 71

4.1.5. Parazitování na pověst

Parazitováním je zneužití pověsti závodu, výrobku nebo služby jiného soutěžitele umožňující získat pro výsledky vlastního nebo cizího podnikání prospěch, jehož by soutěžitel jinak nedosáhl.⁸¹

Předmětem právní úpravy je ochrana pověsti podniku, výrobku nebo služby určitého soutěžitele. V zákoně je tento výčet pouze taxativní. Pověst lze definovat jako souhrn určitých aspektů, které ve sféře podnikání vytváří celkový doje, kterým působí soutěžitel a jeho výrobky či služby navenek.⁸²

Jako příklad parazitování na pověsti můžeme uvést spor, který se stal v Irsku. Německá farmaceutická firma měla v Irsku sesterskou společnost. Vlastníkem sesterské společnosti se stala po světové válce irská společnost Sterling Winthrop Group Ltd, která získala díky tomuto vlastnictví i ochranné známky BAYER zapsané v Irsku. Irská společnost začala v Irsku rozšiřovat zboží pod značkami „BAYER“ a „BAYER PRODUCTS“. Německá společnost začala do Irska dovážet své výrobky, které byly označeny jako „BAYER of Germany“ nebo „BAYER of Leverkusen“. Irský producent se začal domáhat u soudu zákazu na dovoz takto označovaného zboží do Irska z důvodu, že žalovaný vydává své zboží za výrobky jejich firmy a v díky tomu využívá pozice Irské společnosti. Bylo zjištěno, že veřejnosti spojuje se slovo „BAYER“ výrobky z Německa. Z tohoto důvodu byl návrh žalované Irské firmy zamítnut. Platí, že pokud se chce někdo domáhat ochrany své pověsti, musí mít především nějakou pověst.⁸³

4.1.6. Podplácení

Občanský zákoník vymezuje podplácení, jako jednání kdy:

- a) soutěžitel osobě, která je členem statutárního nebo jiného orgánu jiného soutěžitele nebo je v pracovním poměru k jinému soutěžiteli, přímo nebo nepřímo nabídně, slíbí či poskytne jakýkoliv prospěch za tím účelem, aby jejím nekalým postupem docílil na úkor jiných soutěžitelů pro sebe nebo jiného soutěžitele přednost nebo jinou neoprávněnou výhodu v soutěži, anebo
- b) osoba uvedená v písm. a) přímo či nepřímo žádá, dá si slíbit nebo přijme za stejným účelem jakýkoliv prospěch.⁸⁴

⁸¹ Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů

⁸² MUNKOVÁ, Jindřiška. *Právo proti nekalé soutěži. Komentář*. 3. vyd. Praha: C. H. Beck, 2008. str. 79

⁸³ ELIÁŠ, Karel et al. *Kurs obchodního práva: obecná část: soutěžní právo*. 5. vyd. Praha: C. H. Beck, 2007. str. 329

⁸⁴ Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů

Smysl tohoto ustanovení je v zabránění soutěžiteli, který působí v hospodářské soutěži získat výhodu před konkurencí, kterou by získával obtížně nebo vůbec. Tuto výhodu získá korupcí osob, které jsou spojeny se soutěžitelem, jenž má být tímto podplácením poškozen. Zákon postihuje i jednání, kdy osoby spojené se soutěžitelem požadují nebo přijmou takový to úplatek.

Jednání soutěžitele, který nabídne nebo poskytne jakýkoliv prospěch za účelem dosáhnout výhody, získané na úkor jiného soutěžitele nazýváme aktivním podplácením. Je to trestné, chtěné a úmyslné jednání, které spočívá v poskytnutí úplatku, nabídky a také slibu. Rozdíl mezi nabídkou a slibem tkví v tom, že slib je prohlášení, kterým se zavazují, že úplatek v budoucnu poskytnou. Oproti tomu nabídka může mít bezprostřední charakter, a tuto nabídku lze učinit i mlčky, čímž např. pouhé předání obálky s penězi.

Úplatek může mít charakter finanční, materiální, může jít o určitý prospěch, který se promítá do majetkové sféry podpláceného.⁸⁵

Pasivním podplácením se rozumí jednání, kdy osoba přímo či nepřímo žádá, nechá si slíbit nebo přijme jakýkoliv prospěch za účelem získat prospěch na úkor jiného soutěžitele, se kterým je osoba spojená vztahem. Ani v tomto případě nemusí být jednání osoby přímé.

4.1.7. Zlehčování

Zlehčováním je jednání, jímž soutěžitel uvede, nebo rozšiřuje o poměrech, výkonech nebo výrobku jiného soutěžitele, nepravdivý údaj způsobilý tomuto soutěžiteli přivodit újmu.

Dále je zlehčováním také uvedení a rozšiřování pravdivého údaje o poměrech, výkonech nebo výrobku jiného soutěžitele, pokud jsou způsobily tomuto soutěžiteli přivodit újmu. Nekalou soutěží však není, byl-li soutěžitel k takovému jednání okolnostmi donucen (oprávněná obrana).⁸⁶

Toto ustanovení se zabývá obchodní pověstí, jelikož je zaměřeno na poměry soutěžitele, výrobky, služby a výkony. Při posuzování jednání soutěžitele, mohou být údaje nepravdivé (hovoříme o očerňování) nebo mohou být i pravdivé a mají schopnost přivodit újmu. Není zapotřebí, aby újma vznikla, k postihu tohoto jednání postačí i objektivní možnost vzniku. Újma nemusí být pouze majetkového charakteru, může jít o ztrátu důvěryhodnosti soutěžitele, poškození dobrého jména nebo kvality výrobků atd. V zákoně je stanoveno, že na obou stranách musí stát osoba, která je soutěžitelem.⁸⁷

---

⁸⁵ ELIÁŠ, Karel et al. *Kurs obchodního práva: obecná část: soutěžní právo*. 5. vyd. Praha: C. H. Beck, 2007. str. 331-333

⁸⁶ Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů

⁸⁷ MUNKOVÁ, Jindřiška. *Právo proti nekalé soutěži. Komentář*. 3. vyd. Praha: C. H. Beck, 2008. str. 85-88

4.1.8. *Porušení obchodního tajemství*

Porušením obchodního tajemství je jednání, jímž jednatel jině osobě neoprávněně sdělí, zpřístupní, pro sebe nebo pro jiného využije obchodní tajemství, které může být využito v soutěži a o němž se dověděl

- a) tím, že mu tajemství bylo svěřeno nebo jinak se stalo přístupným na základě jeho pracovního poměru k soutěžiteli nebo na základě jiného vztahu k němu, popřípadě v rámci výkonu funkce, k níž byl soudem nebo jiným orgánem povolán, nebo
- b) vlastním nebo cizím jednáním přičítícím se zákonu.⁸⁸

Deliktu porušení obchodního tajemství stejně tak jako pasivního podplácení se může dopustit osoba, která není soutěžitelem. Může jím být například zaměstnanec nebo osoba, která pro soutěžitele něco vykonává na základě uzavřených dohod, dále osoba která vykonává veřejnoprávní funkci nebo pro získání obchodního tajemství dochází k průmyslové špionáži.⁸⁹

4.1.9. *Dotěrné obtěžování*

Dotěrné obtěžování je sdělování údajů o soutěžiteli, zboží nebo službách, jakož i nabídka zboží nebo služeb s využitím telefonu, faxového přístroje, elektronické pošty nebo podobných prostředků, ačkoli si takovou činnost příjemce zjevně nepřeje, nebo sdělování reklamy, při kterém její původce utají nebo zastře údaje, podle nichž ho lze zjistit, a neuvede, kde příjemce může bez zvláštních nákladů přikázat ukončení reklamy. Rozesílá-li se reklama na elektronickou adresu, kterou podnikatel získal v souvislosti s prodejem zboží nebo poskytnutím služby, nejde o dotěrné obtěžování, pokud podnikatel tuto adresu používá k přímé reklamě pro vlastní zboží nebo služby a druhá strana reklamu nezakázala, ačkoli ji podnikatel při získání adresy i při každém jejím použití k reklamě zřetelně upozornil na právo přikázat bez zvláštních nákladů ukončení reklamy.⁹⁰

Jedná se o nový speciální delikt, který je zahrnut do zvláštních skutkových podstat nekalé soutěže. Nevyžádaná reklama, které je v tomto zákoně popsána je také upravena v zákoně o regulaci reklamy, který upravuje tuto problematiku z obecnějšího hlediska.

4.1.10. *Ohrožení zdraví nebo životního prostředí*

Ohrožení zdraví nebo životního prostředí je jednání, jímž soutěžitel zkresluje podmínky hospodářské soutěže tím, že provozuje výrobu, uvádí na trh výrobek nebo provádí

⁸⁸ Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů

⁸⁹ ELIÁŠ, Karel et al. *Kurs obchodního práva: obecná část: soutěžní právo*. 5. vyd. Praha: C. H. Beck, 2007. str. 338

⁹⁰ Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů

výkon ohrožující zájem na ochraně zdraví nebo životního prostředí chráněný zákonem, aby tak získal pro sebe nebo pro jiného prospěch na úkor jiného soutěžitele nebo zákazníků.⁹¹

V tomto ustanovení lze pozorovat tendenci pronikání prvků veřejného práva do práva soukromého. Je zde veřejný zájem chránit zdraví a životní prostředí, který se dotýká široké veřejnosti a soukromý zájem určitého soutěžitele v tom, aby soutěž nebyla v rozporu s jiným zákonem, než jsou stanoveny v občanském zákoníku a tedy zkreslená a nekalá. Jednání, které spočívá ve zkreslování podmínek hospodářské soutěže tím, že je provozována výroba nebo jsou na trh uváděny výrobky či výkony, které ohrožují veřejný zájem zdraví nebo životní prostředí chráněné zákonem. O nekalou soutěž se jedná ve chvíli, kdy objektivním účelem pro takový postup je získat konkurenční výhody na úkor jiných soutěžitelů nebo zákazníků

Není zapotřebí, aby se nekalé soutěžní jednání projevilo, v tomto ustanovení postačí pouhé ohrožení chráněného zájmu.⁹²

4.2. Černá listina nekalých praktik

Součástí směrnice Evropského společenství č. 2005/29/ES je Příloha č. I, která se nazývá „Obchodní praktiky, jež jsou za všech okolností považovány za nekalé“ (tato příloha je také nazývána jako „černá listina“). Odůvodnění k jejímu vydání je obsaženo v bodu 17. této směrnice a zní „Pro zajištění vyšší právní jistoty je žádoucí určit takové obchodní praktiky, jež jsou za všech okolností nekalé. Příloha I proto uvádí praktiky, jež jsou za všech okolností nekalé, aniž bylo třeba provádět hodnocení jednotlivých případů.“ Význam černé listiny lze shledávat v tom, že mnohé soudcovské, profesorské skutkové podstaty nekalé soutěže, dosud nepojmenované, činí skutkovými podstatami pojmenovanými. Samotná aplikace generální klauzule proti nekalé soutěži byla v ČR méně rozšířená než v některých jiných zemích jako je například Německo, výčty soudcovských skutkových podstat tedy působí spíše někdy více akademicky než právě prakticky.

Černá listina uvádí značně rozsáhlý výčet praktik, do kterých patří 23 klamavých praktik a 8 praktik, které jsou agresivní. Lze říci, že jde často situace, které jsou obsaženy v některých dosavadních výčtech soudcovských skutkových podstat. Patřím se například nepřiměřené formy lákání zákazníků, reklama vyvolávající přehnaný strach, reklama zaměřená na děti, obchodní praktiky obtěžující spotřebitele, nebo skrytá reklama.⁹³

⁹¹ Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů

⁹² ELIÁŠ, Karel et al. *Kurs obchodního práva: obecná část: soutěžní právo*. 5. vyd. Praha: C. H. Beck, 2007. str. 339

⁹³ ELIÁŠ, Karel et al. *Kurs obchodního práva: obecná část: soutěžní právo*. 5. vyd. Praha: C. H. Beck, 2007. str. 349-350

4.3. Příčiny a důsledky nekalosoutěžního jednání

Při své podnikatelské činnosti subjekty trhu mnohdy činní takové úkony, které jsou nekalé a narušují nebo ohrožují hospodářskou soutěž. Jaké důvody mohou vést tyto subjekty k využívání nekalých praktik a jaké následky mohou nastat po využití takových aktivit? Na tuto otázku se budu snažit odpovědět níže.

4.3.1 Příčiny

Jednou z příčin, která vede soutěžitele k tomu, aby se uchýlili k nekalým praktikám v hospodářské soutěži, je vidina toho, že mohou *získat větší zisk*, které by za normálních okolností nejspíše nedosáhli. Z ekonomického pohledu je vždy hlavním cílem podnikání a podnikatelé, kteří při své podnikatelské činnosti vytvoří zisk. Pro silnější pozici na trhu je zapotřebí investovat a následně se rozšiřovat, získat lepší technologie a v důsledku toho lze snížit náklady a zvýšit zisky firmy. Na počátku tohoto koloběhu je ale zapotřebí zisk. Právě to může být důvod, který vede soutěžitele k tomu, aby využili nekalé praktiky při boji s konkurencí.

V hospodářské soutěži je pro soutěžitele důležité jaké množství zákazníků má a jaké množství věrných zákazníků má konkurence. Čím větší počet zákazníků, tím více může firma prodat svých výrobků nebo služeb, což vede k většímu prodeji a vyššímu zisku. Pro to je mezi firmami velký konkurenční boj o zákazníky. Soutěžitel se tedy snaží, *odlákat zákazníky* konkurence. K tomuto odlákání využívají firmy širokou škálu aktivit a mnohdy právě i těch nekalých. Taktika odlákání zákazníků může konkurenční firmy i úplně zničit. Soutěžitele se nesnaží odlákat od konkurence jen zákazníky, někdy je jejich boj zaměřen i na úspěšné *zaměstnance* konkurence, kteří přispívají svými schopnostmi k vyšším ziskům a právě na ně se mnohdy konkurence zaměří.

Dalším důvodem, který proč soutěžitelé vedou nekalou soutěž se svou konkurencí je právě takovou *konkurenci oslabit nebo úplně zničit*. Díky oslabení konkurence nebo přímo jejího zničení, získá soutěžitel větší podíl na trhu, bude mít možnost získat zákazníky od konkurence a díky tomu získá vyšší zisk, který je jeho hlavním cílem.

Do příčin, které vedou k nekalému soutěžnímu chování, patří také touha *vyhrát ve výběrovém řízení pro veřejnou zakázku*. Veřejná zakázka je jednou z nejatraktivnějších možností, jak v podnikání získat vyšší příjem. Veřejné zakázky jsou financovány velkým množstvím peněz a jsou časově dlouhodobější možností, jak mohou podnikatelé zvýšit svůj zisk.

4.3.2 *Důsledky*

V případě nekalého soutěžního chování nedopadají důsledky pouze na soutěžitele, který se nekalého soutěžního jednání dopustil neboli osoby pasivně legitimovaného, ale také na poškozeného soutěžitele a zákazníka, neboli osoby aktivně legitimované.

Důsledky pro rušitele

Soutěžitel, který se dopouští nekalého soutěžního jednání tzv. rušitel, by měl očekávat, že zase své jednání může být potrestán. Poškozený soutěžitel nebo zákazník se budou proti chování rušitele bránit, a rušitel tak bude muset nést zodpovědnost. V občanském zákoníku č.89/2012 Sb. vymezuje možnosti, jaké důsledky ponese rušitel v případě porušení zákona. Dále může být rušitel potrestán podle Trestního zákoníku č. 40/2009Sb.

Důsledky pro poškozeného soutěžitele

Poškozený soutěžitel může podle zákona má právo na určité nároky a chování, které mu náleží. Mezi důsledky, které dopadají na soutěžitele, patří: odlákání zákazníků a zaměstnanců, snížení zisku, oslabení jeho konkurenční síly, nebo také úplná likvidace. Pomlouvání může soutěžitel ztratit svoje jméno, a také důvěryhodnost u veřejnosti nebo u spolupracujících firem. Nekalé soutěžní jednání rušitele je zaměřeno právě na konkurenční firmy a oslabení jejich pozici na trhu.

Důsledky pro zákazníky

Nekalé jednání rušitelů má také velký vliv na zákazníka. Toto jednání je zaměřeno hlavně na rozhodování, které musí zákazník učinit při nákupu výrobků nebo služeb. Rušitel může docílit toho, že zákazník učiní takové rozhodnutí, které by za jiných okolností neučinil, kdyby nebyl nekalým soutěžním jednáním ovlivněn. Klamavá reklama je jedna nejčastějších a nejvyužívanějších praktik, která velmi často zákazníka ovlivňuje, a také dokáže mít velmi vážné důsledky na zákazníka. Těmito důsledky jsou nakoupené výrobky a služby, které zákazník nezamýšlel koupit a tento nákup může ovlivnit zákazníkovi výdaje.

4.4. Právní prostředky ochrany proti nekalé soutěži

Je důležité si uvědomit, že právním ochrana nemůže potlačovat svobodu soutěžitele, který má za cíl dosažení vlastního prospěchu porážkou svých konkurentů v hospodářské soutěži. Ondřejová tvrdí, že „*právním regulace musí hospodářskou soutěž dovolit a pouze*

tlumit její projevy tak, aby byly vyváženy potřeby soutěžitelů i spotřebitelů a aby hospodářská soutěž fungovala morálně aprobovaným způsobem.“⁹⁴ Objektem právní ochrany proti nekalé soutěži je tzv. „triáda zájmů“. To znamená, že se jedná o ochranu zákazníků, soutěžitelů a ochrana hospodářské soutěže (v smyslu slušných pravidel soutěže)⁹⁵. V současnosti je rovnost těchto tří zájmů porušena a je více posílen prvek ochrany spotřebitele.

Hlavním cílem právních prostředků, které chrání před nekalou soutěží je zejména odradit možného rušitele od případného narušování soutěžních pravidel v budoucnu. V tomto případě mají právní prostředky preventivní funkci. Taková to prevence může mít povahu konkrétní (snaží se odradit konkrétního potenciálního rušitele nekalé soutěže) nebo má povahu generální (tz. měla by odrazovat všechny potenciální rušitele). Zabraňování v pokračování nekalého soutěžního jednání a dále také možného opakovaného nekalého soutěžního jednání je další funkcí právních prostředků ochrany proti nekalé soutěži tzv. represivní funkce. V současnosti je represivní funkce právních prostředků ochrany proti nekalé soutěži sporná, tuto spornost lze shledávat v tom, že v právu proti nekalé soutěži se uplatňují sankce, které nezasahují do majetkové sféry rušitele významnějším způsobem. Funkce sankční má sloužit k postihu rušitele soutěžních pravidel v podobě sankce za uskutečnění právně nedovoleného jednání. Funkce reparační má reparovat původní stav, jenž byl nekalou soutěží způsoben (např. odstranění závadného stavu nebo náhrada škody). Funkce satisfakční má představovat určité uspokojení aktivně legitimované osoby ve sporech z nekalé soutěže za ohrožení či porušení jejích práv nekalou soutěží. V první řadě by měly subjekty právních vztahů, které vyplývají z nekalého soutěžního jednání uvažovat o řešení stávajícího sporu mimosoudní cestou, kterou je dohoda. Jako poslední možnost by měla být využita právě soudní ochrana v zabránění nekalého soutěžního chování. Dohoda je považována za nejlevnější, nejrychlejší a také mnohdy nejefektivnější prostředek, jak lze docílit nápravy mezi rušitelem a osobou, které je dotčena nekalým soutěžním jednáním rušitele. Tato možnost probíhá v praxi následovně. Osoba, jejíž práva jsou nekalou soutěží dotčena, vyzve osobu rušitele, aby nekalého soutěžního jednání zanechala, a zpravidla určí přiměřenou lhůtu, dále bývá součástí dohody ujednání o určité přiměřené kompenzaci. Následně poté, není-li spor vyřešen smířcím jednáním, by měly strany sporu přistoupit k soudnímu řešení.⁹⁶ Je dobré mít

---

⁹⁴ ONDREJOVÁ, Dana. *Právní prostředky ochrany proti nekalé soutěži*. 1. vyd. Praha: Wolters Kluwer ČR a. s., 2010. str. 1

⁹⁵ Předmět ochrany hospodářské soutěže ve smyslu narušení, omezování nebo vyloučení hospodářské soutěže spadá do veřejnoprávního odvětví soutěžního práva.

⁹⁶ ONDREJOVÁ, Dana. *Právní prostředky ochrany proti nekalé soutěži*. 1. vyd. Praha: Wolters Kluwer ČR a. s., 2010. str. 16-17

na paměti při volbě konkrétního právního prostředku ochrany proti nekalé soutěži, že bývá jednodušší se bránit než dobývat.⁹⁷

Lze rozdělit právní prostředky ochrany proti nekalé soutěži podle mnoha různých kritérií, nejčastějším dělením bývá užíváno dělení právních prostředků dle charakteru právních předpisu, ve kterých jsou tyto právní prostředky obsaženy.

Dle charakteru právních předpisů, ve kterých jsou právní prostředky obsaženy:

1. soukromoprávní předpisy-zde řadíme občanský zákoník a občanský soudní řád,
2. veřejnoprávní předpisy zde patří trestní zákoník, zákon o regulaci reklamy, tiskový zákon, zákon o provozování rozhlasového a televizního vysílání, zákon o ochraně spotřebitele, zákon o podmínkách výroby, šíření a archivování audiovizuálních děl,
3. mimoprávní úprava- etický kodex reklamy.

Souběh výše uvedených právních předpisů není vyloučen.⁹⁸

4.4.1. Subjekty právních vztahů v nekalé soutěži

V rámci právních vztahů v nekalé soutěži rozeznáváme několik soutěžních skupin. První skupinou jsou osoby pasivně legitimované, jimiž jsou subjekty, které se mohou dopouštět nekalého soutěžního jednání (tzv. rušitelé). Druhou skupinou jsou osoby aktivně legitimované, zde patří osoby, které jsou nekalým soutěžním jednáním dotčeny. A poslední skupinou jsou osoby, jimž zákon přiznává zvláštní postavení v oblasti aktivní legitimace v nekalosoutěžních sporech. Subjekty v poslední skupině lze charakterizovat jako osoby, které nejednaly nekalosoutěžně, ani nebyly samy přímo dotčeny nekalým soutěžním jednáním, ale mohou žalovat z nekalé soutěže rušitele. Úpravu aktivní a pasivní legitimace můžeme najít v Občanském zákoníku v ustanovení §2989 - §2990.⁹⁹

---

⁹⁷ ONDREJOVÁ, Dana. *Právní prostředky ochrany proti nekalé soutěži*. 1. vyd. Praha: Wolters Kluwer ČR a. s., 2010. str. 19

⁹⁸ Tamtéž. str.16-18

⁹⁹ Tamtéž, str. 22

Tabulka č. 4.1 Subjekty právní vztahů v nekalé soutěži

Subjekty právních vztahů v nekalé soutěži		
Osoby jednající nekalosoutěžně = osoby pasivně legitimované	Osoby dotčené nekalým soutěžním jednáním = osoby aktivně legitimované	Osoby nejednající nekalosoutěžně ani nedotčené nekalým soutěžním jednáním, jimž zákon přiznává zvláštní postavení v oblasti aktivní legitimace v nekalosoutěžních sporech
soutěžitelé v užším i širším slova smyslu	- soutěžitelé - zákazníci - jiné osoby dotčené nekalou soutěží	- právnícké osoby oprávněné hájit zájmy soutěžitelů - právnícké osoby oprávněné hájit zájmy zákazníků

Zdroj: Vlastní zpracování dle Ondřejcová Dana – Právní prostředky ochrany proti nekalé soutěži str. 26

Aktivně legitimované osoby

Osoby, které mají právo žalovat ze sporů týkajících se nekalé soupeře označujeme jako osoby aktivně legitimované. Dále do osob aktivně legitimovaných řadíme subjekty, které nejsou dotčeny nekalým soutěžním jednáním, ale ze zákona mají přiznané zvláštní postavení, které jim umožňuje zařadit se mezi osoby aktivně legitimované.

Při výkladu je důležité si uvědomit, že není možné zaměňovat pojem soutěžitel a pojem konkurent. Za *konkurenta* je považována osoba působící ve stejném oboru podnikání nebo stejném segmentu trhu a výrobky jsou svojí podstatou velmi podobné. Za konkurenta je také považována osoba působící v příbuzném oboru podnikání a výrobky jsou navzájem substituovatelné (tz. zaměnitelné).¹⁰⁰ Za osobu *soutěžitele* lze označit kohokoliv. Štenglová říká, že *přímí soutěžitelé nevystupují vůči sobě navzájem jen ti, kteří působí ve shodném nebo příbuzném odvětví, ale také ti, kteří nabízejí výroby či služby navzájem zaměnitelné. To znamená, že hospodářskými soutěžiteli jsou všichni, mezi nimiž na základě objektivní povahy jejich výrobků či služeb nebo b a základě vlastní aktivity dojde na trhu k hospodářskému zájmovému střetu, přičemž jako soutěžitel lze chápat i ty subjekty, mezi nimiž pro nekalost počínání jednoho z nich vlastně nikdy nedojde k přímému konkurenčnímu střetu.*¹⁰¹ Z tohoto výkladu vyplývá, že pojem soutěžitel je významově širší pojem než pojem konkurent.

¹⁰⁰ ONDŘEJOVÁ, Dana. *Právní prostředky ochrany proti nekalé soutěži*. 1. vyd. Praha: Wolters Kluwer ČR a. s., 2010. str. 26

¹⁰¹ ŠTENGLOVÁ, Ivana et al. *Obchodní zákoník: komentář*. 9 vyd. Praha: C.H.Beck, 2004. str. 125-126

Právnícké osoby oprávněné hájit zájmy soutěžitelů nebo zákazníků byly zařazeny do osob aktivně legitimovaných z důvodu odstranění ekonomických nerovností mezi rušitelem a dotčeným soutěžitelem nebo zákazníkem. Pelikánová tvrdí, „*rovná úprava právních podmínek může v praxi narazit na to, že některý soutěžitel je ekonomicky slabší (zákazník je v těchto případech vždy slabší), a zabezpečení ochrany procesními prostředky pro něj může být nedostupné*“.¹⁰² Osoby aktivně legitimované mohou díky využití právníckých osob získat účinnější ochranu svých zájmů.

Jako osoba žalobce může soutěžitel vystupovat pouze v tom případě, byla-li jeho práva nekalým soutěžním jednáním porušena nebo ohrožena. Soutěžitelé mohou v právních vztazích jednat samostatně nebo mohou být zastoupeny právníckými osobami, které mají oprávnění k hájení zájmů soutěžitele.

V případě, že soutěžitel vystupuje ve sporech z nekalé soutěže samostatně, má ze zákona právo požadovat nároky, které vyplývají z ustanovení §2988 nového občanského zákoníku. Těmito nároky jsou: zdržení se nekalé soutěže, odstranění závadného stavu. Dále může osoba, jejíž práv bylo dotčeno, požadovat přiměřené zadostiučinění, náhradu škody a vydání bezdůvodného obohacení. Je také možné požadovat veškeré nároky i podle ostatních právních předpisů. Tyto nároky lze uplatňovat u všech zvláštních skutkových podstat nekalé soutěže.

V případě, že za soutěžitele právnícká osoba, které má oprávnění hájit zájmy soutěžitelů, může požadovat nároky, které vyplývají z ustanovení §2989 odst. 1. občanského zákoníku, aby se rušitel nekalé soutěže zdržel nebo aby odstranil závadný stav, mimo případy uvedené v § 2982 až 2985. Těmito případy je parazitování na pověsti a porušení obchodního tajemství.¹⁰³

Pasivně legitimované osoby

Osobou pasivně legitimovanou je označena osoba, která může být za nekalé soutěžní jednání žalována, a proti této osobě jsou směřovány nároky za nekalé soutěžní jednání. Tato osoba je označována v občanském zákoníku jako osoba rušitele. Každá právnícká nebo fyzická osoba, které se svým jednáním dopouští nekalé soutěže je označována jako rušitel. Rušitelem se stane i tehdy, pokud nechá za sebe jednat jiného nebo mu dá k takovému jednání podmět nebo jej podporuje, nebo pro sebe využije. Aby bylo možné považovat osobu za

---

¹⁰² ONDREJOVÁ, Dana. *Právní prostředky ochrany proti nekalé soutěži*. 1. vyd. Praha: Wolters Kluwer ČR a.s., 2010. str. 48

¹⁰³ Tamtéž, str. 42-47

rušitele, je nutné, aby osoba dopouštějící se nekalé soutěže naplnila svým jednáním všechny podmínky stanovené generální klauzulí nekalé soutěže.¹⁰⁴

4.4.2. Institut promlčení právní nároků ochrany proti nekalé soutěži

Využitím institutu promlčení dochází pouze k oslabení samotného nároku, který vyplývá z nekalého soutěžního jednání, nedochází k promlčení práva podat žalobu. Následkem promlčení dochází k tomu, že právo na plnění povinnosti druhé strany nezaniká, nemůže však být toto právo přiznáno nebo uznáno soudem, jestliže dojde k namítnutí promlčení po uplynutí promlčecí doby. Právní úprava promlčení je zakotvena v občanském zákoníku v ustanoveních §609 - §618.

Při posuzování režimu promlčení právních nároků z nekalé soutěže dochází k rozdílnosti délky doby promlčení. Tato rozdílnost pramení z charakteru jednotlivých nároků, které jsou rozděleny na charakter majetkový a nemajetkový.¹⁰⁵

4.4.3. Soukromoprávní prostředky

Oblast zabývající se problematikou nekalé soutěže poskytuje poškozeným subjektům prostředky, které mohou tyto dotčené subjekty využít, aby se mohly bránit proti nekalé soutěži. Možnost obrany proti nekalé soutěži můžeme prvotně nacházet v novém občanském zákoníku. Dříve byla oblast nekalé soutěže upravena v Obchodním zákoníku. V občanském zákoníku jsou právní prostředky upraveny v ustanovení §2988 a následně v §2989 se upravuje aktivní legitimace právnických osob, které jsou oprávněny hájit zájmy soutěžitelů a zákazníků.

Soukromé právo charakterizuje rovné postavení subjektů právního vztahu. Právním prostředky ochrany proti nekalé soutěži, které jsou soukromoprávního charakteru, jsou obsaženy:

- Občanský zákoník,
- Občanský soudní řád.

---

¹⁰⁴ ELIÁŠ, Karel et al. *Kurs obchodního práva: obecná část: soutěžní právo*. 5. vyd. Praha: C. H. Beck, 2007. str. 392-396

¹⁰⁵ ONDREJOVÁ, Dana. *Právní prostředky ochrany proti nekalé soutěži*. 1. vyd. Praha: Wolters Kluwer ČR a. s., 2010. str. 135

4.4.3.1. Občanský zákoník č. 89/2012 Sb.

Od 1. 1. 2014 je v účinnosti nový občanský zákoník, který nahrazuje mnohokrát novelizovaný občanský zákoník č. 40/1964 Sb. Tato změna je pro oblast nekalé soutěže znatelná, jelikož nekalá soutěž byla dříve upravena v Obchodním zákoníku¹⁰⁶, který od 1. 1. 2014 přestal platit. Veškerá právní úprava týkající se nekalé soutěže, a tedy také právní prostředky ochrany proti nekalé soutěži jsou v současné době upraveny právně novým občanským zákoníkem. V § 2988 je uvedeno, že osoba, jejíž právo bylo nekalou soutěží ohroženo nebo porušeno, může proti rušiteli požadovat taxativně vymezené možnosti, jak se proti nekalému soutěžnímu jednání rušitele bránit.

Těmito prostředky, které mají soukromoprávní charakter, jsou:

- zdržení se nekalé soutěže,
- odstranění závadného stavu,
- přiměřené zadostiučinění,
- náhrada škody,
- vydání bezdůvodného obohacení.¹⁰⁷

Výčet právních prostředků ochrany proti nekalé soutěži má určité logické pořadí a tyto prostředky jsou děleny na dvě skupiny. První skupina je zaměřena za zabránění samotných projevů nekalé soutěže a má funkci zabraňovací, patří sem zdržení se nekalé soutěže a odstranění závadného stavu. Druhá skupina se pak věnuje odstranění újmy, které vznikla poškozenému nekalou soutěží. Tato skupina prostředků má kompenzační funkci a patří zde přiměřené zadostiučinění, náhrada škody a vydání bezdůvodného obohacení. Přiměřené zadostiučinění je uváděno jako první, protože by měl být tento prostředek nejpraktičtější.¹⁰⁸ Uvedený výčet v zákoně lze považovat za taxativní, to však neznamená, že je vyloučena jakákoliv aplikovatelnost dalších právních prostředků ochrany proti nekalé soutěži, které jsou zakotveny v jiných právních předpisech. Záleží pouze na žalobci, zda navrhne konkrétní právní prostředek ochrany proti nekalé soutěži. Žalobce může požadovat konkrétní právní prostředek ochrany, nebo má také možnost uplatnit kumulativní nárok více prostředků. Můžeme uvést rozhodnutí Vrchního soudu v Praze, podle něhož „*právo žádat poskytnutí přiměřeného zadostiučinění může ten, jehož práva byla jednáním nekalé soutěže porušena či*

¹⁰⁶ Zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů

¹⁰⁷ Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů

¹⁰⁸ HAJN, Petr. *Jak jednat v boji s konkurencí*. 1. vyd. Praha: Praha Linde a. s., 1995. 239 s. str. 146

*ohrožena, uplatnit proti rušiteli nezávisle na tom, zda uplatnil i nárok zdržovací či nárok na odstranění závadného stavu*¹⁰⁹

Zdržení se nekalosoutěžního jednání

Žaloba, jejímž cílem je upuštění od neoprávněného zásahu do práv se také označuje jako záporní nebo negativní žaloba. Žaloba na zdržení se nekalosoutěžního jednání je uplatňována podle ustanovení §80 písm. b) občanského soudního řádu. Tento právní prostředek na ochranu proti nekalé soutěži je preventivní povahy a je směřován proti soustavnému nekalému soutěžnímu jednání. Zdržovací nárok lze uplatnit pouze tehdy, když hrozba nekalého soutěžního jednání dostatečně vyplývá z okolností případu, což znamená, že musí být dostatečně prokázána. Velmi problematickou záležitostí je v této oblasti správně formulovaný žalobní petit, který může být pojatý příliš široce nebo naopak příliš úzce.¹¹⁰

Odstranění závadného stavu

Žaloba na odstranění závadného stavu je také označována jako odstraňovací nebo restituční žaloba. Tato žaloba je směřována k odstranění následků nekalého soutěžního jednání, tedy obnovit stav, který existoval před neoprávněným nekalým soutěžním jednáním rušitele. Způsob odstranění nekalého soutěžního jednání musí být odpovídající obsahu, formě a rozsahu neoprávněného zásahu. Žaloba na odstranění závadného stavu směřuje do minulosti, týká se odstranění zdroje negativní účinků vzniklých v důsledku nekalosoutěžního jednání, které již nastalo. Toto je rozdíl oproti žalobě na zdržení se nekalého soutěžního jednání, které má především charakteru preventivního.

Odstranění závadného stavu může spočívat v rozmanitých úkonech, jedná se například o faktickou likvidaci něčeho (právně závadných obalů výrobků) nebo o změnu existujícího stavu (změnu obchodní firmy) nebo také o doplnění nebo upřesnění údajů (což se týká např. srovnávací reklamy). Není však možné, aby bylo pod odstraňovací nárok podřazeno přiznání nároku, což by v praxi znamenalo popírání pravdivých údajů nepravdivými.¹¹¹ Dle nejvyššího soudu ČR by *dementace pravdivých údajů údaji nepravdivými ve svém důsledku nepředstavovala nastolení právního pořádku odstraněním závadného stavu, ale naopak jeho prohloubení.*¹¹²

¹⁰⁹ ONDREJOVÁ, Dana. *Právní prostředky ochrany proti nekalé soutěži*. 1. vyd. Praha: Wolters Kluwer ČR a. s., 2010. str. 88

¹¹⁰ Tamtéž, str. 90-91

¹¹¹ Tamtéž, str. 95

¹¹² Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 4. dubna 2006, sp. zn. 32 Odo 1370/2005

Příklady žaloby na odstranění nekalého soutěžního jednání:

- odstraňovací žaloba spočívající ve stažení klamavé reklamy z oběhu
- požadavek stáhnout z trhu konkrétní výrobky, jejichž obaly jsou způsobilé vyvolat u zákazníků klamavou reklamu o jejich původu
- žaloba na odstranění závadného stavu opravy nepravdivých nebo zlehčujících tvrzení, které jsou uvedeny v reklamních sděleních.¹¹³

Přiměřené zadostiučinění

Žaloba, které se žalobce snaží domáhat přiznání práva na přiměřené zadostiučinění, je nazývána žalobou satisfakční. Neboť přiměřené zadostiučinění je prostředek satisfakce. Institut přiměřeného zadostiučinění má také funkce sankční. V judikatuře můžeme nalézt, že *při posuzování odůvodněnosti nároku na poskytnutí přiměřeného zadostiučinění v penězích je třeba vzít v úvahu, že na jedné straně jde o vyrovnaní újmy postiženého, ale z druhé strany také o určitou soukromoprávní sankci postihující toho, kdo závadně jedná.*¹¹⁴ Institut přiměřeného zadostiučinění je chápán jako nástroj k odstranění újmy nemateriálního charakteru, tedy nikoliv jako náhrada za způsobenou materiální škodu.¹¹⁵

Náhrada škody

Smyslem žaloby na náhradu škody je reparovat vzniklou materiální újmu aktivně legitimovaného subjektu. Náhrada škody obecně je považována za kompenzační a sankční instrument soukromého práva. Náhrada škody je upravena obecně v ustanovení § 2913 občanského zákoníku, jako povinnost ze smlouvy té strany, které tuto povinnost porušila, nahradit škodu z toho vzniklou druhé straně nebo i osobě, jejímuž zájmu mělo splnění ujednané povinnosti zjevně sloužit. V případě, že škůdce prokáže, že mu ve splnění povinnosti ze smlouvy dočasně nebo trvale zabránila mimořádná nepředvídatelná a nepřekonatelná překážka vzniklá nezávisle na jeho vůli, může se zprostit povinnosti náhrady.¹¹⁶

Je také důležité zmínit tzv. prevenční notifikační povinnosti, která jsou zakotveny v ustanovení §2902 občanského zákoníku, kde je stanoveno, že ten kdo porušil právní povinnost nebo může či má vědět, že tuto povinnost poruší, musí oznámit bez zbytečného

¹¹³ ONDREJOVÁ, Dana. *Právní prostředky ochrany proti nekalé soutěži*. 1. vyd. Praha: Wolters Kluwer ČR a. s., 2010. str. 96

¹¹⁴ Rozhodnutí nejvyššího soudu ČR ze dne 18. září 2001, sp. zn. 29 Odo 652/2001

¹¹⁵ ¹¹⁵ ONDREJOVÁ, Dana. *Právní prostředky ochrany proti nekalé soutěži*. 1. vyd. Praha: Wolters Kluwer ČR a. s., 2010., str. 99

¹¹⁶ Tamtéž. str. 115

odkladu, že může újma vzniknout a upozorní osobu na možné následky, zproští se povinnosti na náhradu újmy, které mohl po oznámení zabránit¹¹⁷

Osoba, které hrozí škoda, je povinna s přihlédnutím k okolnostem případu učinit opatření potřebné k odvrácení škody, nebo k jejímu zmírnění. Povinná osoba není povinna nahradit škodu, která vznikla tím, že poškozený tuto povinnost nesplnil.

Předpoklady pro vznik odpovědnosti za škodu jsou:

- protiprávnost spočívající v nekaloutěžném jednání,
- vznik škody,
- příčinná souvislost mezi nekalosoutěžním jednáním a vznikem škody,
- neexistence okolnosti vylučující odpovědnost za škodu

Ustanovení o škodě se řídí §2951 a §2952, kdy je obsahem náhrady škody, nejen škoda skutečná, ale také ušlý zisk. Škodou skutečnou se rozumí zmenšení majetku poškozeného oprati stavu jeho majetku před vznikem dané události, přičemž skutečná škoda se hradí zásadně v plném rozsahu. Ušlý zisk lze definovat jako škoda, kdy u poškozeného nedošlo k rozmnožení majetkových hodnot, ačkoliv by se tak stát mělo s ohledem na pravidelný běh událostí, projevuje se jako ztráta očekávaného přínosu.¹¹⁸

Škoda se hradí uvedením v předešlý stav, pokud to ale není možná nebo je o to zažádáno poškozeným, hradí se škoda v penězích.¹¹⁹ Aby mohlo dojít k úspěšnému uplatnění nároku na náhradu škody, je zapotřebí prokázat, že škoda vznikla v důsledku nekalého soutěžního jednání a dále také určit její výši.

Vydání bezdůvodného obohacování

Jako právní prostředek, který může poškozený využít je možnost požadovat po rušiteli vydání bezdůvodného obohacování. Právní definice bezdůvodného je zakotvena v ustanovení §2991 občanského zákoníku. Bezdůvodné obohacení je definována jako činnost, při které se osoba obohatila bez oprávnění a musí toto obohacení poškozenému vydat. Toto plnění proběhlo bez právního důvodu, právní důvod opadl, protiprávním užitím cizí hodnoty, nebo také bylo plněno za tuto osobu, to co měl plnit sám.¹²⁰

V případě získání bezdůvodného obohacení při nekalé soutěži bude toto jednání posuzováno jako majetkový prospěch získaný z tzv. nepoctivých zdrojů. Povinnost vydat tu

¹¹⁷ Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů

¹¹⁸ ONDREJOVÁ, Dana. *Právní prostředky ochrany proti nekalé soutěži*. 1. vyd. Praha: Wolters Kluwer ČR a. s., 2010. 328 s. str. 121-122

¹¹⁹ Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů

¹²⁰ Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů

část, o kterou se subjekt obohatil, je v zákoně formulována jak plná naturální restituce. Významnou roli zde sehrává dobrá víra, což znamená, že pokud se nabyvatel bezdůvodně obohatil v dobré víře, vztahuje se povinnost restituce jen na hodnotu bezdůvodného obohacení, nestalo-li se tak v dobré víře, je nabyvatel povinen vydat i užitky, které získal při bezdůvodném obohacení.

V případě právního prostředku vydání bezdůvodného obohacení je v praxi velmi složité dokázat příčinnou souvislost mezi porušenými právy a vznikem majetkového prospěchu rušitele. Dále je velmi složit v případě nekalé soutěže určit přesnou výši obohacení, které následně může činit problém při stanovení předmětu sporu.

Příklady bezdůvodného obohacení:

- vydání obvyklého reklamního honoráře osobě, jejíž fotografie byla užita bez jejího svolení v reklamě,
- reklama obsahuje informace, že doprava zboží je zdarma, avšak po zakoupení zboží se taková služba neposkytuje, bezdůvodným obohacením jsou v tomto případě náklady, vynaložené na zajištění si dopravy kupujícími
- soutěžitel napodobí výrobek nebo označení výrobku soutěžitele a tím způsobí nebezpečí záměny. Bezdůvodným obohacením se v tomto případě stává částka, kterou by musel soutěžitel zaplatit, v případě že by si nechal navrhnout vlastní design výrobku.¹²¹

Mimosoudní prostředky obsaženy v Občanském zákonu 89/2012 Sb.

Mimo jiné občanský zákoník obsahuje mimosoudní právní prostředky ochrany. O využití těchto prostředků se poškozený subjekt může rozhodnout sám. Není vyloučeno, že když poškozený využije mimosoudních prostředků, nemůže dále využít soukromoprávních prostředků ochrany proti nekalé soutěži. Do mimosoudních prostředků patří:

- předběžný zákaz zásahu do pokojného stavu
- svépomoc
- nutná obrana

Předběžný zákaz zásahu do práv je upraveno v ustanovení §1003 občanského zákoníku, jako držba, kterou není nikdo oprávněn svémocně rušit. Kdo byl v držbě rušen, může se domáhat, aby se rušitel rušení zdržel a vše uvedl v předešlý stav. Ochrana pokojného stavu je poskytována státem prostřednictvím státních orgánů. Při poskytování ochrany

---

¹²¹ ONDREJOVÁ, Dana. *Právní prostředky ochrany proti nekalé soutěži*. 1. vyd. Praha: Wolters Kluwer ČR a. s., 2010. str. 131-134

pokojného stavu není zkoumáno, zda tento zásah do pokojného stavu byl či nebyl v souladu s právem. Právní ochrana je ochranou předběžnou s prioritou obnovení pokojného stavu, proto správní orgán při jejím poskytnutí nevyhlašuje ani nevytváří stav právní, ale stav pokojný¹²²

Svépomoc je upravena v ustanovení §14 občanského zákoníku, následovně „Každý si může přiměřeným způsobem pomoci k svému právu sám, je-li jeho právo ohroženo anebo je zřejmé, že by zásah veřejné moci přišel pozdě. V případě, že bezprostředně hrozí neoprávněný zásah do práva, každý kdo je takto ohrožen jej může odvrátit úsilím a prostředky, které se osobě v jeho postavení musí jevit vzhledem k okolnostem jako přiměřené. Je-li však svépomoc směřována pouze k zajištění práva, které by bylo jinak zmařeno, musí se osoba, která k této svépomoci přistoupila obrátit neprodleně na příslušný orgán veřejné moci“.¹²³

A jako poslední do prostředků mimosoudního charakteru patří nutná obrana. Právní úpravu nalezneme v ustanovení §2905 občanského zákoníku. Lze konstatovat, že se z části podobá svépomoci. O nutnou obranu se jedná v případě, když osoba odvracející od sebe nebo jiného bezprostřední hrozící nebo trvající protiprávní útok, a způsobí tím útočníkovi újmu. V tomto případě osoba odvracející útok není povinna škodu nahradit. V případě, že by se jednalo o hrozící škodu, která je nepatrná nebo obrana je zcela zjevně nepřiměřená, vzhledem k závažnosti újmy útočníka, která by vznikla odvrácením útoku.¹²⁴

4.4.3.2. Občanský soudní řád

Zcela převažující význam při potírání nekalé soutěže mají opatření přijímána státními orgány, kterými jsou převážně soudy. O účinnosti opatření rozhoduje nejen právní úprava těchto ustanovení, ale také způsob jejich uplatňování účastníky soudního a jiného řízení a také státními orgány. Z tohoto důvodu jsou v této problematice důležité právní dovednosti.

Právní prostředky ochrany nacházející se v občanském soudním řádu jsou:

- předběžná opatření,
- uveřejnění rozsudku
- určovací žaloba

---

¹²² EPRAVO. Ochrana pokojného stavu u správního orgánu[online]Epravo[10. 3. 2014]. Dostupné z: <http://www.epravo.cz/top/clanky/ochrana-pokojneho-stavu-u-spravniho-organu-76453.html>

¹²³ Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů

¹²⁴ Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů

Předběžné opatření

V nekalé soutěži jsou častějším jevem předběžná opatření, která jsou upravena v Občanském soudním řádu v §74 a následujících. Pomocí předběžných opatření dochází k udržení dosavadního pokojného stavu a zejména k přechodné povinnosti zdržet se jednání, u kterého existuje jistý stupeň pravděpodobnosti, že by mohlo být kvalifikováno jako nekalosoutěžní. Později se opatření stane definitivním, a to na základě rozhodnutí ve věci samé, anebo může být zrušeno. Uložením předběžného opatření mohou vzniknout rizika pro subjekt, kterému je uloženo předběžné opatření, a také může vzniknout riziko pro subjekt, který předběžné opatření vydá.¹²⁵

Předběžné opatření má v oblasti nekalé soutěže velký význam, a právě z tohoto důvodu je ve sporech o nekalé soutěži velmi často využívaným právním prostředkem na ochranu proti nekalé soutěži. V případě, že dojde k nekalému soutěžnímu jednání a strany sporu se nedokážou domluvit mimosoudní cestou, může u takového to sporu trvat řadu let, než příslušný soud pravomocně rozhodne ve věci samé. To může znamenat, že v důsledku trvajících nekalého soutěžního jednání páchaného rušitelem, bude způsobena újma poškozeného tak vysoká, že se bude nenahraditelné (např. v důsledku nekalého soutěžního jednání poškozená strana může zkrachovat a z tohoto důvodu opustí trh).

Díky existenci právního prostředku, kterým je předběžné opatření, může být počínání nekalého soutěžního jednání zabráněno okamžitě. Velký význam využití tohoto institutu je zejména v případě žaloby na zdržení se nekalosoutěžního jednání. A to z důvodu, že po delším časovém období ztrácí požadavek na zdržení se jednání na jeho významu, neboť jak již bylo výše zmíněno, k rozhodnutí ve věci samé zpravidla soud může rozhodovat několik let.¹²⁶ Rozhodnutí zdržení se nekalého soutěžního jednání, ať již v případě dobrovolném nebo na základě právě rozhodnutí soudu, by mělo dojít v nejkratším možném časovém úseku po zjištění, že dochází k nekalé soutěži.¹²⁷

Předběžné opatření je většinou vydáváno za situaci, kdy jeho vydáním má být zamezeno vzniku škody nebo jejímu zvyšování, to znamená, že hrozí nebezpečí z prodlení. Soud v případě rozhodnutí o předběžném opatření striktně dbá na obecnou právní zásadu, kterou je „vigilantibus iura“ (bdělým náleží práva), tedy musí být podán návrh bezprostředně

---

¹²⁵ Při uložení předběžného opatření vzniká pro firmu situace, kdy je jí po určitou dobu bráněno v určité činnosti a takové to opatření může způsobit ekonomickou a další újmu. Dále může vzniknout riziko na straně subjektu ukládající opatření, čímž jsou soudy nebo oprávněné orgány. Toto riziko je lze spatřit v možné povinnosti náhrady při vzniku způsobené škody.

¹²⁶ ONDREJOVÁ, Dana. *Právní prostředky ochrany proti nekalé soutěži*. 1. vyd. Praha: Wolters Kluwer ČR a. s., 2010. str. 153-156

¹²⁷ ELIÁŠ, Karel et al. *Kurs obchodního práva: obecná část: soutěžní právo*. 5. vyd. Praha: C. H. Beck, 2007. str. 375-376

po tom, kdy bylo zjištěno nekalé soutěžní jednání. Posouzení o vydání předběžného opatření by mělo náležet především obecným soudům, neboť jde o rozhodnutí, která zasahují do práv a povinností účastníků řízení způsobem nikoliv konečným. Návrh na vydání předběžného opatření lze podat i opakovaně.¹²⁸

Uveřejnění rozsudku

Zvláštním druhem sankce v případě nekalého soutěžního jednání je uveřejnění rozsudku soudem. Tato sankce má informační funkce, jelikož uveřejněním rozsudku o odsouzeném rušiteli z nekalého soutěžního jednání dochází k informovanosti širší veřejnosti a může to mít za následek zlepšení pověsti osoby, které byla nekalou soutěží dotčena. K uveřejnění rozsudku se také váže funkce satisfakční, jelikož uveřejněním rozsudku může dojít k doplnění nebo případnému nahrazení institutu přiměřeného zadostiučinění. Právní úprava tohoto institutu je zakotvena v občanském soudním řádu §155 odst. 4. Soud tento institut přiznává na návrh oprávněného, ale je v dispozici soudu zda tento nárok přizná. V případě přiznání nároku na uveřejnění rozsudku, bude tak učiněno na náklady neúspěšného účastníka, a dále soud stanoví dle okolností případu rozsah, formu (písemná nebo ústní), a způsob uveřejnění (TV, rozhlas, tisk). Platí zde zásada přiměřenosti, nesmí dojít k nepoměrnému znevýhodnění ani pro jednu stranu sporu. Návrh na uveřejnění rozsudku nelze podat samostatně, jelikož pouze doplňuje přiznané právo.

Při informování veřejnosti o rozsudku, by měly média jednat s určitou opatrností. Neboť by měli sdělovat informaci objektivně a nestranně, jelikož v opačném případě by mohlo dojít k porušení osobnostních práv nebo zásahu do dobré pověsti právnické osoby. Eventuálně by mohlo také dojít rovněž k nekalému soutěžnímu jednání, kterého by se v tomto případě dopustily přímo sdělovací prostředky, které by byly v roli osoby pomocné¹²⁹

Určovací žaloba

První úprava určovací žaloby je zakotvena v Občanském soudním řádu §80 písm. c). v praxi je přínosnější, když žalobce přistoupí nejdříve k žalobě prostřednictvím žaloby na určení nekalého soutěžního jednání. Následně podle výsledku této žaloby bude postupovat dále tím, že podá samostatnou žalobu proti nekalému soutěžnímu jednání a bude uplatňovat nároky z nekalé soutěže. Bude pravomocně rozhodnuto, že došlo k nekalé soutěži a žalobce může následně vyložit další náklady na žalobu proti nekalému soutěžnímu jednání.

¹²⁸ ONDREJOVÁ, Dana. *Právní prostředky ochrany proti nekalé soutěži*. 1. vyd. Praha: Wolters Kluwer ČR a. s., 2010. str. 155-156

¹²⁹ Tamtéž, str. 168-171

Určovací žaloba má preventivní povahu, kdy je určeno, zda je v tomto případě právní vztah nebo právo, či nikoliv. Účelem této žaloby je poskytnout ochranu žalobci ještě před tím, než dojde k porušení právního vztahu nebo práva. Z tohoto důvodu není určovací žaloba opodstatněna tam, kde již došlo k porušení právního vztahu, nebo práva a kde je proto právním prostředkem ochrany toho vztahu, či práva žaloba na plnění.

Určovací žaloba může být využita pouze tehdy, když existuje naléhavý právní zájem a účastníci mají věcnou legitimaci¹³⁰. Věcnou legitimaci má ten účastník právního vztahu nebo práva, o něhož v řízení jde nebo jehož se týká sporný vztah nebo sporné právo. Naléhavý právní zájem lze definovat, jako stav kdy je možné objektivně odstranit stav nejistoty nebo ohrožení práva žalobce.

Určovací žaloba ve věcech nekalé soutěže není moc využívaným institutem. Tento důvod spočívá v tom, že soudy při svém rozhodování o žalobě, která obsahuje požadavek některých z nároků vyplývajících z ustanovení §2989 občanského zákoníku, nejprve rozhoduje o určení, zda takové to jednání bylo či nebylo nekalosoutěžní, a až následně poté zkoumají vhodnost konkrétního nároku, který žalobce požaduje. K této otázce se vyslovil Nejvyšší soud Slovenské republiky, který tvrdí „*nekalá soutěž a nárok na majetkové zadostiučinění je jeden nárok, a jeden od druhé není možné oddělit, když soud rozhoduje o nekalé soutěži, musí rozhodnout také o majetkovém zadostiučinění; není možné v odvolacím řízení rozhodnout o nekalé soutěži a v části týkající se majetkového zadostiučinění vrátit rozhodnutí soudu prvního stupně k dalšímu řízení*“¹³¹.

4.4.4. Veřejnoprávní prostředky

Veřejné právo je charakteristické vztahem nadřízenosti a podřízenosti ve veřejnoprávních vztazích, což znamená, že jedna strana veřejnoprávního vztahu (zpravidla státní orgán) je oprávněna autoritativně rozhodovat o právech a povinnostech strany druhé (což jsou fyzické, právnické osoby nebo skupiny osob). Úřední rozhodnutí bývá základním právním nástrojem při realizaci veřejnoprávní metody.¹³² Do právních prostředků, které chrání před nekalou soutěží, patří Trestní zákoník a zvláštní zákony. Do zvláštních zákonů v oblasti nekalé soutěže můžeme zařadit zákon č.40/1995 Sb., o regulaci reklamy,

¹³⁰ ONDREJOVÁ, Dana. *Právní prostředky ochrany proti nekalé soutěži*. 1. vyd. Praha: Wolters Kluwer ČR a. s., 2010. 328 s. str. 171-173

¹³¹ Tamtéž, str. 174

¹³² SAGIT. Veřejné právo[online] sagit [10. 3. 2014] Dostupné z: http://www.sagit.cz/pages/lexikonheslatxt.asp?cd=151&typ=r&levelid=oc_492.htm

zákon č. 46/2000 Sb., právech a povinnostech při vydávání periodického tisku (tzv. tiskový zákon), zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, zákon č. 634/1992 Sb., o podmínkách výroby, zákon o ochraně spotřebitele.

4.4.4.1. Trestní zákoník

Trestně právní odpovědnost v oblasti nekalé soutěže je vázána na všechny zvláštní skutkové podstaty nekalé soutěže, které jsou obsaženy v ustanovení § 2976 - § 2987 občanského zákoníku. Trestněprávní postih nekalé soutěže je zakotven v trestním zákoníku, v díle třetím, nazvaném Trestné činy proti závazným pravidlům tržní ekonomiky a oběhu zboží ve styku s cizinou, ustanovení § 248 Porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže.

Skutková podstata trestného činu porušení předpisu o pravidlech hospodářské soutěže postihuje toho, kdo poruší jiný právní předpis o nekalé soutěži tím, že se při účasti v hospodářské soutěži dopustí:

- a) klamavé reklamy,
- b) klamavého označování zboží a služeb,
- c) vyvolávání nebezpečí záměny,
- d) parazitování na pověsti podniku, výrobků či služeb jiného soutěžitele,
- e) podplácení,
- f) zlehčování,
- g) srovnávací reklamy,
- h) porušování obchodního tajemství, nebo
- i) ohrožování zdraví spotřebitelů a životního prostředí,

a způsobí tím ve větším rozsahu újmu jiným soutěžitelům nebo spotřebitelům nebo opatří tím sobě, nebo jinému ve větším rozsahu neoprávněné výhody. V takových to případech zákon hrozí trestem odnětí svobody až na tři léta, zákazem činnosti nebo propadnutím věci nebo jiné majetkové hodnoty.¹³³

Dále je v trestním zákoníku stanoveno, že pachatel bude potrestán odnětím svobody na šest měsíců až pět let, peněžitým trestem nebo také propadnutím věci či jiné majetkové hodnoty a to v případě:

- a) spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 nebo 2 jako člen organizované skupiny,
- b) spáchá-li takový čin opětovně,
- c) způsobí-li takovým činem značnou škodu, nebo
- d) získá-li takovým činem pro sebe nebo pro jiného značný prospěch.

---

¹³³ Zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů

Dále je možné potrestat pachatele na dvě léta až osm let pokud:

- a) způsobí-li činem uvedeným v odstavci 1 nebo 2 škodu velkého rozsahu,
- b) získá-li takovým činem pro sebe nebo pro jiného prospěch velkého rozsahu, nebo
- c) způsobí-li takovým činem jinému úpadek.¹³⁴

4.4.4.2. Zvláštní zákony

Právní ochranu proti nekalé soutěži, které je upravena ve zvláštních zákonech, lze označit jako ochranu v širším slova smyslu a pouze za ochranu dílčí a roztržštěnou. Tyto zvláštní zákony se věnují zejména otázkám, jež souvisí s jejich předmětem úpravy. Například tiskový zákon se věnuje regulaci vztahu nekalé soutěže, oblast odpovědnosti za obsah reklamy. Výjimkou z tohoto pravidla je zákon o regulaci reklamy, jako veřejnoprávní kodex reklamy, může operovat širší věcnou působností než uvedené zvláštní zákony. Zákon o regulaci reklamy se věnuje otázkám obecnějšího charakteru, avšak dotýká se pouze nekalého soutěžního jednání, které je v souvislosti s reklamou.¹³⁵

Do zvláštních zákonů můžeme zařadit:

- Zákon č.40/1995 Sb., o regulaci reklamy, ve znění pozdějších předpisů
- Zákon č. 46/2000 Sb., o právech a povinnostech při vydávání periodického tisku (tiskový zákon), ve znění pozdějších předpisů
- Zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů
- Zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitel, ve znění pozdějších předpisů

Zvláštní právní předpisy jsou charakteru veřejnoprávního, to znamená, že subjektům, které byly poškozeny nekalým soutěžním jednáním, může být poskytnuta ochrana veřejnoprávní. Pro osobu, která je postižena nekalým soutěžním jednáním může být velice výhodné využít právní ochranu poskytovanou veřejnoprávními předpisy. V praxi nastávají případy, kdy újma, který byla způsobena soukromé osobě, nedosáhla takového významu, aby jí poškozená osoba řešila pomocí soukromoprávní žaloby z nekalé soutěže, nebo na takový to postup poškozená osoba nemá dostatek finančních prostředků. V takovém případě by došlo k tomu, že by protiprávní jednání zůstalo bez postihu. V této situaci by měli státní orgány z povinnosti ex offio (neboli ze své úřední povinnosti) zjednat nápravu, když zjistí, že došlo k

¹³⁴ Zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů

¹³⁵ ONDREJOVÁ, Dana. *Právní prostředky ochrany proti nekalé soutěži*. 1. vyd. Praha: Wolters Kluwer ČR a. s., 2010. str. 175

porušení veřejnoprávní normy. Jako další výhodu lze shledat rychlost řešení v případě nekalé soutěže. Kontroly a postihování nekalého soutěžního jednání, jak již bylo výše zmíněno mají orgány veřejné moci z moci úřední a dále jsou zde stanoveny při řešení protiprávní činnosti zákonné lhůty, které musí veřejné orgány dodržovat.

Nevýhoda je spatřována v tom, že objektivní povinností veřejného orgánu je poskytnout ochranu primárně veřejnému zájmu a sekundárně soukromým jednotlivcům. To znamená, že v případě porušení práva poškozená osoba ztrácí možnost spor kontrolovat a také být mnohdy dostatečně uspokojena.

Je umožněno, aby docházelo v praxi k souběhu aplikace ochrany práva před nekalou soutěží veřejnoprávních prostředků a prostředků soukromoprávních. K uplatnění veřejnoprávních předpisů dochází v rámci správního řízení zahájeného ex offio nebo na základě žádosti.¹³⁶

4.4.5. Mimoprávní prostředky

Právní prostředky ochrany proti nekalé soutěži jsou doplněny působením samoregulačních mechanismů, které jsou označovány jako mimoprávní prostředky. V oblasti nekalé soutěže je tímto mechanismem tzv. Etický kodex reklamy 2008, který byl vydán Radou pro reklamu. Tento kodex je přiložen v příloze méj diplomové práce.

Rada pro reklamu vznikla za účelem prosazování samoregulace reklamy, vzala si za cíl prosazovat a zajišťovat reklamu, která je četná, legální, pravdivá a decentní. Podstatou samoregulací reklamy je to, že není regulována státem anebo státními orgány. Reklama je regulována pravidly, která přijme sám reklamní průmysl. Tato samoregulace ale nenahrazuje právní regulaci.¹³⁷

V preambuli tohoto kodexu stojí, že nenahrazuje právní regulaci, ale jedná se pouze o návaznost na tuto regulaci a její doplnění o etické zásady. Kodex je určen všem subjektům, které působí v oblasti reklamy a stanovuje jim pravidla profesionálního chování. Dále se Kodex obrací k veřejnosti a informuje jí o mezích, které subjekty působící v reklamě či reklamu užívající dobrovolně přijaly a hodlají je samy vynucovat prostřednictvím etické samoregulace.

Cílem kodexu je, aby reklama v České republice byla využívána k informovanosti veřejnosti a splňovala etická hlediska. Kodex má dále za cíl, aby bylo napomáháno k tomu,

---

¹³⁶ ONDREJOVÁ, Dana. *Právní prostředky ochrany proti nekalé soutěži*. 1. vyd. Praha: Wolters Kluwer ČR a. s., 2010. str. 175-178

¹³⁷ RADA PRO REKLAMU. Profil Rady pro reklamu [online] RPR [11. 3. 2014] Dostupné z: <http://www.rpr.cz/cz/profil.php>

aby reklama byla především pravdivá, slušná, čestná. Dále také by měla reklama respektovat mezinárodně uznávané zásady reklamní praxe, které jsou vypracovány Mezinárodní obchodní komorou.

Nejširší veřejnost podává stížnosti k Arbitrážní komisi Rady pro reklamu a tím je prováděna kontrola nad dodržováním pravidel, která jsou stanovena v Kodexu. Arbitrážní komise Rady pro reklamu rozhoduje v těchto případech nálezem. V nálezu je stanoveno, zda je příslušná reklama závadná nebo zda se stížnost zamítá. V případě závadnosti může věc postoupit příslušnému orgánu k řešení. Vynutitelnost nálezu je zakotvena v závazanosti členů Rady, že v případě označení reklamy za neetickou je reklama stažena.

Příklady řešených stížností:

- Závadnou reklamou byla shledána reklama, která slibovala slevu na obruby brýlí ve výši věku zákazníka. Tato sleva byla však poskytována pouze v případech, kdy cena skel do brýlí přesáhla určitou částku. Tato reklama byla prohlášena za neetickou z důvodu nepravdivosti reklamy a zákaz jejího klamání.
- Dále byla podána stížnost na reklamu zaměřující se na alkohol. V této reklamě vystupoval muž na pláži, který následně sroloval svojí nafukovací manželku. Tato reklama nebyla shledána jako neetická. Rada toto rozhodnutí odůvodnila tím, že v reklamě je zcela zřetelně použita nadsázka a skutečný svět je odlišený od fiktivní a s přiměřenou dávkou humoru a nedochází tedy k urážce ženského pohlaví.¹³⁸

---

¹³⁸ ONDREJOVÁ, Dana. *Právní prostředky ochrany proti nekalé soutěži*. 1. vyd. Praha: Wolters Kluwer ČR a. s., 2010. str. 203-205

5 Návrhy de lege ferenda jak nekalosoutěžnímu jednání předcházet

V následující kapitole budou podrobně rozebrány dva případy nekalého soutěžního jednání a v případě zjištěných nedostatků navrženy další možnosti.

5.1. Příklad vyvolání nebezpečné záměny, parazitování na pověsti

Prvním případem, který budu podrobně prozkoumávat, se týká žaloby, kdy se žalobkyně domáhá ochrany proti nekalému soutěžnímu jednání žalované. V této žalobě je požadováno žalovanou stranou, aby byla uložena povinnost změnit zaměnitelnost firmy. Svůj nárok na změnu firmy odůvodnila žalovaná tím, že firma, která vstoupila do přímého soutěžního vztahu, byla založena jejím bývalým zaměstnancem (Ing. M. D.). Toto jednání naplňuje znaky nekalé soutěže a to v ustanovení generální klauzule a také znaky zvláštních skutkových podstat, kterými je vyvolání nebezpečí záměny a parazitování na pověsti.

Tento případ projednával nejdříve Městský soud v Praze, který žalobě vyhověl a uložil žalované povinnost do 30 dnů od právní moc rozsudku změnit obchodní firmu, tak aby neosahovala slovo R. a v téže lhůtě podat návrh na změnu obchodní firmy u rejstříkového soudu. Žalovaná se proti rozsudku odvolala k Vrchnímu soudu v Praze, který rozhodl tak, že žalobu zamítl.

Tento případ postoupil dál k Odvolacímu soudu. Odvolací soud převzal jako skutková zjištění, která učinil soud prvního stupně jako správná. Tvzení žalované strany, že nekalé soutěžní jednání spočívá v tom, že si žalovaná zvolila pro svoji firmu slovo „R.“ což způsobuje, že zaměnitelnost firmy není oprávněná. Firma žalované odpovídá požadavkům nezaměnitelnosti a nepůsobí klamavě jen proto, že obě firmy obsahují jeden stejný výraz, a to slovo „R.“. Žalobkyně tedy nemohla být na svých právech ve smyslu ustanovení § 12 obchodního zákoníku dotčena. Odvolací soud dospěl také k tomu rozhodnutí, že účastníci jsou v soutěžním vztahu a jednání žalované je jednání v hospodářské soutěži. Jednání nebylo však v rozporu s dobrými mravy a nebylo způsobilé přivodit jinému soutěžiteli újmu. Což ale následně bude vyvráceno, v tomto ustanovení soud došel ke špatnému závěru.

Nejvyšší soud ČR zrušil rozsudek Vrchního soudu a věc vrátil zpět tomuto soudu k dalšímu řízení.

V případech, kdy je posuzováno, zda jde skutečně o nekalosoutěžní jednání, je nutné se prvně vypořádat s otázkou, zda jednání splňuje všechny podmínky generální klauzule

nekalé soutěže a teprve poté dále zkoumat, zda mohlo toto jednání naplňovat současně také skutkovou podstatu v tomto případě vyvolání nebezpečí záměny a parazitování na pověsti.¹³⁹

Znění generální klauzule můžeme nalézt v Občanském zákoníku č. 89/2012, které zní „*Kdo se dostane v hospodářském styku do rozporu s dobrými mravy soutěže jednáním způsobilým přivodit újmu jiným soutěžitelům nebo zákazníkům, dopustí se nekalé soutěže.*“¹⁴⁰

Prvním podmínkou je hospodářský styk mezi subjekty. V posuzování tohoto konkrétního případu je zcela nesporné, že žalobkyně a žalovaná mají stejný předmět podnikání v posuzovaném oboru, jsou tedy v přímém soutěžním vztahu. Na posuzování této podmínky má vliv nejen bývalý dlouhotrvající vztah se zaměstnancem, který je nyní zaměstnanec a jednatel ve firmě žalované. A dále také umístění firmy v místě H., kde dříve provozovala svoji činnost žalobkyně.

Při posuzování naplnění druhé podmínky generální klauzule, kterou je rozpor s dobrými mravy soutěže, došlo po bližším zkoumání k závěru, že i tato podmínka je naplněna. Soudy tuto otázku řeší podle svého mravního a právního, zákonům odpovídajícího přesvědčení¹⁴¹. Žalobkyně v tomto případě působí v svém oboru podnikání několik let, za tuto dobu se vytvořila stálou klientelu, pro kterou byla žalobkyně známá pod označením „R.“. Účelové jednání směřující ke klamání zákazníků a k vyvolání záměny firmem, lze shledat v tom, že žalovaná se zřídila firmu se stejným předmětem podnikání v místě, kde dříve působila žalobkyně. dále jako tuto skutečnost potvrzuje skutečnost, že jednatel a společnosti žalované společnosti byl dříve vedoucím ve firmě žalobkyně a jednal jejím jménem. Spojením právě označení „R.“ s těmito pojmy, se kterými se zákazníci setkávali v minulosti, dochází k tomu, že žalobkyně svým jednáním porušila dobré mravy soutěže.

Následně bude zkoumána třetí podmínka generální klauzule, která je způsobilost přivodit újmu jinému soutěžiteli nebo zákazníkům. Není zapotřebí, aby byla zkoumána snaha soutěžitele zjednat pro sebe či jiného prospěch, jelikož tuto podmínku generální klauzule neobsahuje. Nelze souhlasit se závěrem, ke kterému došel odvolací soud, že pro rozhodování průměrného zákazníka není podstatné a důležité označení firmy žalované, jelikož průměrný zákazník je ovlivněn při svém rozhodování jinými faktory. Těmito faktory jsou umístění provozovny a podmínky provozování. Můžeme říci, že jednání žalované bylo způsobilé přivodit újmu a to nejen materiální, ale také nemateriální jakou je třeba její pověst. A to tím

---

¹³⁹ ONDREJOVÁ, Dana. *Přehled judikatury ve věcech nekalé soutěže*. Praha: Wolters Kluwer ČR a. s., 2011. str. 155-157

¹⁴⁰ Zákon č. 89/2012 Sb. Občanský zákoník

¹⁴¹ ONDREJOVÁ, Dana. *Přehled judikatury ve věcech nekalé soutěže*. Praha: Wolters Kluwer ČR a. s., 2011. str. 157

způsobem, že zákazníci mohli být při svém rozhodování ovlivněni označením „R. D. H.“, které mohli považovat se firmu žalované, jelikož průměrný zákazník nemusel být způsobilý rozeznat firmy žalované a žalobkyně a jednat v domněnku, že se stále jedná o firmu žalované.

Při posuzování případu došlo nejen k naplnění podmínek generální klauzule a lze tedy říci, že žalovaná se dopustila nekalého soutěžního jednání. K naplnění podmínek zvláštní skutkové podstaty vyvolání nebezpečí dle §47 obchodním zákoníku¹⁴² rovněž v tomto posuzovaném případě mohlo dojít.¹⁴³

Zaměnitelnost obchodních firem soud posuzuje zejména z pohledu průměrného zákazníka. Za faktor, který je schopen ovlivnit průměrného zákazníka při jeho rozhodování je třeba považovat skutečnost, že provozovna žalované společnosti se v současnosti nachází právě v lokalitě, kde se před tím po několik let nacházela provozovna žalované. Dalším faktorem, který je způsobilý ovlivnit, je osoba současného jednatele firmy, který byl v minulosti vedoucí provozovny žalobkyně v uvedené lokalitě. Lze tedy konstatovat, že zákazník v důsledku těchto skutečností mohl zaměnit firmy. Za zaměnitelnou je třeba pokládat obchodní firmu, jestliže se shoduje v určité dominantní části s obchodní firmou jiného podnikatel.

V tomto posuzovaném případě je evidentní, že žalovaná se nesnažila dělat nic pro to, aby svojí firmu dostatečně odlišila od firmy žalované. Právě naopak tím, že k výrazu „R.“ připojila jméno „D.“ a lokalitu „H.“, mohla tato firma vzbuzovat v průměrném zákazníkovi dojem, že na trhu působí stále jedna stejná firma.

V případě naplnění znaků skutkové podstaty parazitování na pověsti mohlo dojít. Parazitování na pověsti je využívání pověsti podniku, výrobků nebo služeb jiného soutěžitele s cílem získat pro výsledky vlastního nebo cizího podnikání prospěch, které ho by soutěžitel jinak nedosáhl.¹⁴⁴

Lze konstatovat, že došlo v případě odvolacího soudu k nesprávnému posouzení. V tomto případě, lze pozorovat snahu žalované využít dobré pověsti žalobkyně. Učinila určité kroky, které mohly vést zákazníky ke klamavé představě o tom, že působící firma je stále firma žalobkyně. Z důvodu pouhého demonstrativního výčtu skutkových podstat a velké odlišnosti různých případů, je z velké části na posouzení soudu, zda se jedná o nekalou soutěž. V tomto případě, po podrobném prostudování generální klauzule soud došel k závěru, že jednání naplňuje znaky nekalé soutěže a navíc i znaky určitých skutkových podstat.

---

¹⁴² Nyní je skutková podstata vyvolání nebezpečí upravena v ustanovení §2981 občanského zákoníku

¹⁴³ ONDREJOVÁ, Dana. *Přehled judikatury ve věcech nekalé soutěže*. Praha: Wolters Kluwer ČR a. s., 2011. str. 157

¹⁴⁴ Tamtéž, str. 158

K výsledkům je možné využít další možnosti v soukromoprávních předpisech, jako je třeba uveřejnění rozhodnutí soudu, a to z důvodu možné újmy na pověsti žalované strany. Tento případ byl řešen podle již neplatné právní úpravy obchodního zákoníku. Při prostudování změn v právní úpravě a po prostudování různých komentářů k občanskému zákoníku dojdeme k závěru, že je velmi pravděpodobné, že by soud došel ke stejnému závěru tohoto případu.

5.2. Příklad klamavého označení zboží a služeb

Tento případ se týkal žaloby, kde se žalobce domáhal ochrany práv ze zapsaného označení původu a proti jednání nekalé soutěže. Ve své žalobě požadoval, aby se žalovaná strana zdržela distribuce minerálních vod, dále stáhla již distribuované vody, a také zničila minerální vody, které ještě nejsou v České republice distribuovány, které jsou označení „B. k. I“ nebo „I“, jelikož tyto minerální vody nejsou čerpány v „k. ú. B.“.¹⁴⁵

Podle žalovaného se žalovaná strana dopustila porušení práva k označení původu dle §23 odst. 1 zákona č. 452/2001 Sb. O ochraně označení původu a zeměpisných označení a o změně zákona o ochraně spotřebitele. V §23 odst. 1 je stanoveno, že zapsaná označení jsou chráněna proti:

- a) jakémukoliv přímému či nepřímému obchodnímu užití zapsaného označení na zboží, na něž se zápis nevztahuje, pokud je toto zboží srovnatelné se zbožím zapsaným pod tímto označením nebo pokud užívání tohoto označení těží z dobré pověsti chráněného označení;
- b) jakémukoliv zneužití, napodobení nebo připomínání, i když je skutečný původ zboží uveden nebo je chráněné označení přeloženo nebo doprovázeno výrazy jako "druh", "typ", "metoda", "na způsob", "napodobeno" nebo podobným výrazem;
- c) jakémukoliv jinému lživému nebo klamavému údaji o zeměpisném původu, povaze nebo základních vlastnostech zboží uvedených na vnitřním či vnějším obalu, reklamních materiálech nebo dokumentech týkajících se příslušného zboží, jakož i proti použití přepravních obalů způsobilých vyvolat nepravdivý dojem o jeho původu;
- d) všemu ostatnímu jednání, které by mohlo vést ke klamným domněnkám o skutečném původu zboží.¹⁴⁶

---

¹⁴⁵ ONDREJOVÁ, Dana. *Přehled judikatury ve věcech nekalé soutěže*. Praha: Wolters Kluwer ČR a. s., 2011. str. 139

¹⁴⁶ Zákon č. 452/2001 Sb., o ochraně označení původu a zeměpisných označení

Dle žalobce se dále dopustila jednání nekalé soutěže podle ustanovení § 44 a následující obchodního zákoníku.

Tento případ projednával Krajský soud v Ostravě, který uložil žalované povinnost zdržet se jednání a dále žalované uložil povinnost z prodeje stáhnout již distribuované a takto označené minerální vody („B. k. I.“), které nejsou čerpané ze země v k. ú. B., do patnácti dnů od právní moci rozsudku (výrok I.). Krajský soud, ale zamítl žalobu, aby žalované byla uložena povinnost zdržet se distribuce minerálních vod, povinnost stáhnout minerální vody z prodeje, které jsou již distribuované, které jsou označeny „I.“ A také krajský soud zamítl žalobu, aby byly minerální vody, které jsou označeny „B. k. I.“ nebo I. zničeny a to jak distribuované vody také i vody, které nejsou v České republice ještě distribuované (výrok II.).

Tento případ dále postoupil z důvodu odvolání jak ze strany žalobce, tak ze strany žalované k Vrchnímu soudu v Olomouci, který dospěl k tomu, že rozsudek krajského soudu v Ostravě potvrdil ve výroku „I.“, ale ve II. výroku Vrchního soudu došlo ke změně v napadené části, která ukládala žalované povinnost zdržet se distribuce minerálních vod, které jsou označeny nejen „B. k. I.“ jak tomu bylo v případě rozhodnutí soudu prvního stupně, ale zdržení se distribuce bylo rozšířeno i na vody, které jsou označeny „I.“.

Žalované strany se odvolali k Odvolacímu soudu. Odvolací soud se ztotožnil se závěrem soudu prvního stupně v tom, že žalovaná je majitelkou slovních ochranných zámků, ale nemá oprávnění k tomu, aby užívala na svých výrobcích označení původu. Z důvodu, že distribuované minerální vody měli svůj původ na Slovensku, dopouštěla se tím žalovaná porušením práv ze zapsaného označení původu dle zákona o označení původu č. 452/2001 Sb.

147

Při posuzování zda jednání naplňuje znaky nekalé soutěže, se nejdříve určuje, zda jednání naplňuje znaky generální klauzule. Jednání žalované všechny tyto podmínky naplňuje. Tím, že žalované strana využívala ochranné označení původu, avšak neměla na toto označení nárok a její jednání bylo způsobilé přivodit újmu soutěžiteli, který využil pro své výrobky toto chráněné označení dle zákona. Dále jednání žalované naplňuje znaky klamavého označení zboží a služeb, a také parazitování na pověsti.

Odvolací soud po prostudování skutkových podstat také došel k názoru, že distribuované minerální vody, které nesou označená „I.“ také podléhají režimu ochrany označení původu. Tento závěr odůvodnil soud tím, že minerální vody s označením „I.“ sice

---

¹⁴⁷ ONDREJOVÁ, Dana. *Přehled judikatury ve věcech nekalé soutěže*. Praha: Wolters Kluwer ČR a. s., 2011. str. 139

neobsahují ve svém názvu zeměpisný název, ale spotřebitelská veřejnost si spojuje takto označený výrobek s konkrétní minerální vodou a oblastí jejího původu. Při využití názvu „I.“ pro minerální vodu, která má svůj původ na Slovensku, naplňuje takové jednání znaky nekalé soutěže a to nejen v z hlediska generální klauzule, ale také konkrétní znaky skutkové podstaty klamavého označení zboží a služeb a také parazitování na pověsti, neboť minerální voda pod označením „B.“ má pod tímto názvem rozšířenou příznačnost. Jelikož jde o minerální vodu, která v minulosti byla dodávána na trh a spotřebiteli je známa pod označením „I.“ a s tím, že od takto označované minerální vody jsou očekávány určité specifické vlastnosti, spojené právě s místem původu.

Dovolací soud považoval závěry odvolacího soudu za správné. Neboť označení minerálních vod „B. k. I.“ a také rovněž označení „I.“ podléhá režimu ochrany označení původu. Dovolací soud se ztotožnil s právním názorem dovolacího soudu, že výpisem z rejstříku ochranných známek a z rejstříku označení původu a zeměpisného označení, které vede Úřad průmyslového vlastnictví, práva žalobce k zapsanému označení původu a k zapsané slovní ochranné známce byla jednoznačně prokázána.¹⁴⁸

Jak již bylo dříve v textu zmíněno, nekalé soutěžní jednání může být i ohrožovací delikt, nemusí tedy dojít v konkrétním případě k dokonání jednání. Vždy v případě nekalé soutěže postačí, jsou-li splněny podmínky generální klauzule nekalé soutěže, případně nad její rámec jsou splněny i další podmínky konkrétní skutkové podstaty nekalé soutěže. V tomto konkrétním případě je zcela na místě vyloučit do budoucna případy označování minerální vody pocházející z jiné oblasti než z k. ú. B. s názvem „I.“

Dle mého názoru, došlo při řešení tohoto konkrétního případu k dostatečné právní ochraně žalovaného. Jednání obžalované splňovalo znaky nejen klamavého označení a označení původu výrobků, které nepochází z dané oblasti. Toto jednání také naplňovalo podmínky nekalé soutěže jak generální klauzule, tak podmínky určitých skutkových podstat. V tomto případě došlo i k budoucímu zamezení užívání určitého označení, které vyvolává u spotřebitelů spojitost s místem původu a dochází k očekávání určitých specifických vlastností. Není tedy potřeba navrhopvat další možná řešení.

5.3. Návrhy de lega ferenda

V průběhu diplomové práce, a po možnosti podrobně zkoumat judikaturu určitých případů, lze konstatovat, že právní ochrana je v oblasti nekalé soutěže dostatečná. Dříve byla

---

¹⁴⁸ ONDREJOVÁ, Dana. *Přehled judikatury ve věcech nekalé soutěže*. Praha: Wolters Kluwer ČR a. s., 2011. 302 s. str. 140

problematika nekalé soutěže zakotvena v obchodním zákonu č. 513/1991 v §44 - §55. Od 1. 1. 2014. obchodní zákoník přestal platit a nahradil ho občanský zákoník č. 89/2012. Nekalá soutěž je tedy v současné době upravena v §2976 - §2990. Generální klauzule obsahuje znaky, které musí jednání naplnit, aby mohlo být nekalosoutěžní. Dále zákon obsahuje demonstrativní výčet zvláštních skutkových podstat a znaky, které musí jednání naplňovat. Tento výčet je dle mého názoru dostatečný, doposud nebylo nutné tento výčet rozšiřovat. Do této doby soutěžitelé nepřišli na jiné nekalosoutěžní praktiky, které by zatím nepatřily do toho výčtu. Pokud nekalé soutěžní jednání nepatří do výčtu speciálních skutkových podstat, jednání je možné posuzovat podle generální klauzule a po splnění třech podmínek lze označit jako nekalosoutěžní. Možné doporučení by mohlo přijít do budoucna, kdy by se mohly začít objevovat jednání, které by se podle dosavadní právní úpravy nemohly posuzovat.

V případě, že je jednání shledáno jako nekalosoutěžní, existuje, zda další právní předpisy, které mohou pomoci soutěžitelům a zákazníkům se proti němu bránit. Těmito předpisy jsou již dříve zmíněny občanský soudní řád, dále v případě závažnějšího a ohrožujícího deliktu Trestní zákoník, který obsahuje podmínky za kterých je možné nekalé soutěžní jednání trestat dle trestního zákoníku. V případě Trestního zákoníku není dle mého názoru nutné navrhopvat další možná opatření jak nekalosoutěžnímu jednání předcházet.

Dochází velmi často v praxi k tomu, že lidé kteří jsou poškozeni nekalým soutěžním jednáním, ať již soutěžitelé nebo zákazníci, tak nekalé soutěžní jednání žádným způsobem neřeší. Důvodů proč poškozené strany nevyužijí žádnou právní ochranu, na kterou mají nárok, je mnoho. Jedním z nich je ten, že poškození si nejsou úplně vědomi, že k nekalé soutěži páchané na nich došlo. Dále můžeme do těchto důvodů zařadit nekalé soutěžní jednání, které nezpůsobilo velkou újmu poškozenému a z tohoto důvodu poškozený nemá potřebu řešit tuto újmu právními prostředky. V těchto případech neshledávám důvod, proč by mělo dojít ke změně. Pokud nekalé soutěžní jednání není natolik významné a ohrožující, nemá poškozený mnohdy potřebu se významně bránit. Je známo, že mezi soutěžiteli neustále dochází k určitému konkurenčnímu souboji, při kterém občas konkurenti využijí praktik, které jsou na hranici nekalé soutěže. Tento boj svádí přímý konkurenti neustále a vede je k tomu touha po větším zisku.

Velmi často jsou od právního postupu proti nekalé soutěži odrazování soutěžitelé a zákazníci vidinou dlouhé vleklého sporu, který bývá velmi často nákladný, a strany sporu nemají jistotu výsledku. Nutné je ale říci, že pokud je prosazování práva proti nekalé soutěži málo důrazné nebo poškození váhají, zda právního institutu využít, dochází k tomu, že rušiteli zůstane většina nekale získaných výhod.

Jak již bylo dříve v textu zmíněno, je vhodné před využitím žaloby proti nekalé soutěži možnost dohody se stranou, která vedla nekalé soutěžní jednání. Dohoda bývá označována jako nejefektivnější a nejrychlejší možnost, jak mohou strany sporu dojít k určitému zadostiučinění, aniž by museli vynaložit velké peníze a mnoho času stráveného u soudu.

Můžeme říci, že dohoda je jedno z nejvhodnějších řešení, pokud jsou strany schopny se dostatečně dohodnout, aby došlo k nápravě a také za situací, kdy nekalé soutěžní jednání nezpůsobilo vážnou a významnou újmu soutěžiteli nebo spotřebiteli. Po podrobném prostudování této problematiky není dle mého názoru navrhopvat významná doporučení. Oblast nekalé soutěž je podle mne dostatečně chráněna a je možné tuto problematiku řešit více možnými způsoby. Úplnému zabránění není podle mého názoru možné, je to v lidské přirozenosti, že se snažíme velmi často získávat určité výhody, které bychom jinak nezískali, než určitou lze říci podvodnou cestou.

6 Závěr

Cílem diplomové práce bylo objasnit nekalou soutěž, právní prostředky ochrany proti nekalé soutěži, vyhodnotit právní prostředky ochrany proti nekalé soutěži a případně navrhnout možnosti další úpravy této problematiky.

Zneužití hospodářské soutěže probíhá ve dvou formách. První formou zneužití hospodářské soutěže, která směřuje proti existenci soutěže jako takové, je označováno jako právo proti omezování soutěže nebo také právo antimonopolní. Právní úprava, která se zabývá touto ochranou, má zřetelnou veřejnoprávní povahu. Druhou formou zneužití hospodářské soutěže je nekalá soutěž, která deformuje soutěžní pravidla. Právní normy upravující nekalou soutěž jsou soukromoprávní povahy. Toto dělení je patrné na struktuře diplomové práce. V části věnované antimonopolní politice a hospodářské soutěži bylo nezbytné nejprve definovat typy tržní struktury, jelikož je pro další výklad důležité znát rozdíly mezi těmito strukturami. Cílem práva na ochranu hospodářské soutěže je především zajištění efektivního tržního prostředí, potlačení jednání, které má za cíl vyloučení, narušení nebo omezení soutěže. Nedovolené omezování soutěže je regulováno zákonem o ochraně hospodářské soutěže. Orgánem, který se snaží zajistit fungování trhu, které jsou v souladu s pravidly hospodářské soutěže, je Úřad na ochranu hospodářské soutěže. Jsou rozlišovány čtyři typy narušení hospodářské soutěže a těmi jsou dohody narušující soutěž, zneužití dominantního postavení, spojování soutěžitelů a dozor nad orgány veřejné správy. Ochrana před nedovoleným narušením hospodářské soutěže je propracována a je dostatečně zabezpečena. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže se snaží využít i alternativní možnost řešení soutěžních problémů, kterou je soutěžní advokacie.

Druhá forma narušení hospodářské soutěže je nekalá soutěž, které jsem věnovala větší část mé diplomové práce. Ochrana proti nekalé soutěži je nově upravena od 1. ledna 2014 v občanském zákoníku, a prošla drobnými změnami. Úprava nekalé soutěže, byla do občanského zákoníku zakotvena především proto, že hospodářská soutěž se neomezuje pouze na podnikatele, ale také na jiné soutěžitele a tato úprava zasahuje do práv a povinností dalších osob. Nelze říci, že by právní úprava prošla významnou změnou. Nový občanský zákoník zařadil k dřívějším devíti skutkovým podstatám jednu novinku, kterou je dotěrné obtěžování. Pod touto skutkovou podstatou se skrývá tzv. nevyžádaná reklama, která je také upravena

v zákoně č. 40/1995 Sb. o regulaci reklamy a také v zákoně č. 634/1992 Sb. o ochraně spotřebitele jako agresivní obchodní praktika.¹⁴⁹

Pro komplexní pochopení nekalé soutěže je důležité znát důvody, které vedou soutěžitele k nekalému soutěžnímu jednání. Hlavní příčina, které vede rušitele k nekalému jednání, je vidina vyššího zisku, kterého by za jiných okolností nedosáhl. Cílem může být také snaha odlákat zákazníky od konkurence a díky nim opět získat hlavní cíl, kterým je zisk. Nekalé jednání se nezaměřuje pouze na odlákání zákazníků, může mít také za cíl odlákání zaměstnanců, kteří přináší konkurenční firmě svým jednáním zisk a z tohoto důvodu je může chtít konkurent získat. Další příčinou je dle mého názoru snaha oslabit konkurenci nebo konkurenci zničit úplně a tím získat možnost vyššího zisku. A poslední možností je dle mého názoru touha vyhrát výběrové řízení na realizaci veřejné zakázky. Veřejné zakázky jsou atraktivní oblastí, která je dobře financována a podnikatelé si mohou v této oblasti vydělat nemalé peníze. Z těch závěrů vyplývá, že rušitelé se dopouštějí nekalé soutěže nejčastěji z ekonomického důvodu.

Rušitel musí v případě nekalého soutěžního jednání počítat s tím, že může být za své jednání potrestán. Občanský zákoník stanovuje výčet možností, které může osoba, jejíž právo bylo nekalou soutěží ohroženo nebo porušeno využít proti rušiteli.

Existují také důsledky, které dopadají na poškozené soutěžitele. Tímto důsledkem může být poškození dobré jména soutěžitele, odlákání zákazníků a zaměstnanců, snížení zisku, oslabení jeho konkurenční síly, nebo také úplná likvidace.

Nekalým soutěžním jednáním může být poškozen také zákazník. Důsledkem z nekalé soutěže, který dopadá na zákazníka, může být např. nákup výrobků, které by zákazník za jiných okolností nekoupil, a tedy zvyšují se tím zákaznickovy výdaje. Zákazník je ovlivněn nekalou soutěží a není tedy schopný racionálního rozhodování.

Na závěr diplomové práce byly analyzovány dva případy nekalého soutěžního jednání. Tyto případy, byly řešeny v současné době neplatnou právní úpravou zakotvenou v obchodním zákoníku. Po porovnání právní úpravy nekalé soutěže v obchodním zákoníku a občanském zákoníku je možné konstatovat, že soud by mohl dojít ke stejnému závěru v analyzovaných případech. Nabízí se dále možnost poškozených využít žalobu na uveřejnění rozsudku, podle Občanského soudního řádu.

---

¹⁴⁹ PRÁVNÍ INFORMAČNÍ SERVER. iPrávník: Nekalá soutěž podle nového občanského zákoníku.[online] iPrávník[7. 2. 2014] Dostupné z: http://www.ipravnik.cz/cz/clanky/art_8744/nekala-soutez-podle-noveho-obcanskeho-zakoniku.aspx

Dle mého názoru je současná úprava nekalé soutěže dostatečná. Z velké části je posuzování nekalé soutěže ponecháno na rozhodnutí soudu, což je v této oblasti velmi vhodné než přesně stanovený výčet nekalých praktik zákonem. Lidé jsou velmi vynalézaví, a vždy by našli nějaký způsob nebo praktiku, která není v zákoně obsažena. Je tedy na posouzení soudu, po prostudování všech okolností, aby stanovil, zda k nekalému soutěžnímu jednání došlo či nikoliv.

Doufám, že diplomová práce bude přínosná pro ty, které by tato problematika zajímala, a chtěli by se dozvědět o této oblasti více. Věřím, že má diplomová práce poskytne ucelené informace, které by mohli pomoci čtenářům vytvořit si přehled v oblasti antimonopolní politiky a nekalé soutěže.

Seznam použité literatury a pramenů:

Monografie:

BEDNÁŘ, Josef et al. *Zákon o ochraně hospodářské soutěže: s komentářem a předpisy souvisícími*. 2. přeprac. a aktualiz. vyd. Praha: Linde, 2006. 227 s. ISBN 80-7201-583-4.

BUREŠ, Vít. *Teorie antimonopolní regulace. Analýza vybraných oblastí*. Karviná: Slezská univerzita v Opavě, Obchodně podnikatelská fakulta v Karviné, 2008. 216 s. ISBN 978-80-7248-479-9.

ELIÁŠ, Karel et al. *Kurs obchodního práva: obecná část: soutěžní právo*. 5. vyd. Praha: C. H. Beck, 2007. 610 s. ISBN 978-80-7179-583-4.

HAJN, Petr. *Jak jednat v boji s konkurencí*. 1. vyd. Praha: Praha Linde a. s., 1995. 239 s. ISBN 80-85647-93-1.

JUREČKA, Václav a Ivana JÁNOŠÍKOVÁ, *Mikroekonomie, učební text pro bakalářské studium*. Ostrava: Vysoká škola báňská- Technická univerzita Ostrava, 2009. ISBN 978-80248-0910-6.

MUNKOVÁ, J., SVOBODA, P., KINDL, J., *Soutěžní právo*. 1. vyd. Praha: C. H. Beck, 2006. 430 s. ISBN 80-7179-440-6.

MUNKOVÁ, Jindřiška. *Právo proti nekalé soutěži. Komentář*. 3. vyd. Praha: C. H. Beck, 2008. 244 s. ISBN 978-80-7179-543-8.

ONDREJOVÁ, Dana. *Právní prostředky ochrany proti nekalé soutěži*. 1. vyd. Praha: Wolters Kluwer ČR a. s., 2010. 328 s. ISBN 978-80-7357-505-2.

ONDREJOVÁ, Dana. *Přehled judikatury ve věcech nekalé soutěže*. Praha: Wolters Kluwer ČR a. s., 2011. 302 s. ISBN 978-80-7357-670-7.

PELC, Vladimír. *Hospodářská soutěž*. 1. vyd. Praha: Grada Publishing, 1995. 168 s. ISBN 80-7169-124-0.

RAUS, David a Robert NERUDA. *Hospodářská soutěž po vstupu ČR do EU*. 1. vyd. Brno: CP Books , a.s., 2005. 359 s. ISBN 80-251-0394-3

VEČERKOVÁ, Eva. *Nekalá soutěž a reklama*. 1. vyd. Brno: Masarykova univerzita, 2005. 330 s. ISBN 80-210-3607-9.

ŠTENGLOVÁ, Ivana et al. *Obchodní zákoník: komentář*. 9 vyd. Praha: C.H.Beck, 2004. 308 s. ISBN 80-7179-863-0.

Internetové zdroje:

BEASLEY ALLEN, BA: *Unfair methods of competition*[online]. BA [5. 2. 2014]

Dostupné z: <https://www.beasleyallen.com/practice/business-litigation/antitrust/unfair-methods-of-competition/>

BUSSINESINFO. *Hospodářská soutěž* [online]. Bussinesinfo [7. 2. 2014]. Dostupné z: <http://www.businessinfo.cz/cs/clanky/hospodarska-soutez-opu-4630.html#b1>

EPRÁVO. *Ochrana pokojného stavu u správního orgánu*[online]Epravo[10. 3. 2014]. Dostupné z: <http://www.epravo.cz/top/clanky/ochrana-pokojneho-stavu-u-spravniho-organu-76453.html>

FEDERAL TRADE COMMISSION. *FTC: The Antitrust Laws* [online]. FTC [5. 2. 2014]. Dostupné z: <http://www.ftc.gov/tips-advice/competition-guidance/guide-antitrust-laws/antitrust-laws>

NEJVYŠŠÍ SOUD. Rozhodnutí NS [online]NSOUD[1. 3. 2014]. Dostupné z: http://www.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_nsf/WebSearch/19E81200EAA1C990C1257A4E006A4B6B?openDocument&Highlight=0,

NEJVYŠŠÍ SOUD. Rozhodnutí NS [online] NSOUD [1. 3. 2014]. Dostupné z:
http://www.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_ns.nsf/WebSearch/8E89DF8AA4DD8246C1257A4E00696EAB?openDocument&Highlight=0

PRÁVNÍ INFORMAČNÍ SERVER. *iPrávnick: Nekalá soutěž podle nového občanského zákoníku*. [online] iPrávnick [7. 2. 2014] Dostupné z:
http://www.ipravnik.cz/cz/clanky/art_8744/nekala-soutez-podle-noveho-obcanskeho-zakoniku.aspx

RADA PRO REKLAMU. *Profil Rady pro reklamu* [online] RPR [11. 3. 2014]
Dostupné z: <http://www.rpr.cz/cz/profil.php>

SAGIT. *Veřejné právo* [online] sagit [10. 3. 2014] Dostupné z:
http://www.sagit.cz/pages/lexikonheslatxt.asp?cd=151&typ=r&levelid=oc_492.htm

THE LAW DICTIONARY. *What is ANTI-TRUST?* [online]. The Law Dictionary [5. 2. 2014]. Dostupné z: <http://thelawdictionary.org/anti-trust/>

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE. *ÚOHS: Historie Úřadu* [online]. ÚHOS [22. 1. 2014]. Dostupné z: <https://www.uohs.cz/cs/o-uradu/historie-uradu.html>

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE. *ÚOHS: Poslání a kompetence* [online] ÚOHS [10. 2. 2014] Dostupné z: <https://www.uohs.cz/cs/o-uradu.html>

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE. *ÚOHS: Vedení Úřadu* [online] ÚOHS [10. 2. 2014]. Dostupné z: <https://www.uohs.cz/cs/o-uradu/vedeni-uradu.html>

Elektronické zdroje:

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE. *ÚOHS: Informační letáček*[online]ÚOHS [10. 2. 2014]. Dostupné z:
https://www.uohs.cz/download/Publikace/uohs_skladacka_CZ_2008_03.pdf

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE. *ÚOHS: Soutěžní advokacie* [online]ÚOHS [10. 2. 2014]. Dostupné z:
https://www.uohs.cz/download/Informacni_listy/2008/Infolist_2008_02_advokacie.pdf

Právní předpisy:

Zákon č. 143 ze dne 4. dubna 2001 o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže). In: *Sbírka zákonů České republiky*. 2001, částka 58, s. 3418, Dostupné také z: http://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=143/2001&typeLaw=zakon&what=Cislo_zakona_smlouvy

Zákon č. 273 ze dne 11. října 1996 o působnosti Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže. In: *Sbírka zákonů České republiky*. 1996, částka 80, s. 3453, Dostupné z: http://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=273/1996&typeLaw=zakon&what=Cislo_zakona_smlouvy

Zákon č. 40 ze dne 8. ledna 2009 trestní zákoník. In: *Sbírka zákonů České republiky*. 2009, částka 11, s. 354, Dostupné z: http://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=40/2009&typeLaw=zakon&what=Cislo_zakona_smlouvy

Zákon č. 452 ze dne 29. listopadu 2001 o ochraně označení původu a zeměpisných označení a o změně zákona o ochraně spotřebitele. In: *Sbírka zákonů České republiky*. 2001, částka 168, s. 9776, Dostupné z: http://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=452/2001&typeLaw=zakon&what=Cislo_zakona_smlouvy

zakonu/SearchResult.aspx?q=451/2001&typeLaw=zakon&what=Cislo_zakona_smlou
vy

Zákon č. 89 ze dne 3. února 2012 občanský zákoník. In: *Sbírka zákonů České republiky*. 2012, částka 33, s. 1026, Dostupné z: http://aplikace.mvcr.cz/sbirka-akonu/SearchResult.aspx?q=89/2012&typeLaw=zakon&what=Cislo_zakona_smlouvy

Seznam zkratk

§	paragraf
č.	číslo
např.	například
NOZ	Nový občanský zákoník
Obch. zák.	Obchodní zákoník
Sb.	sbírka
TZ	Trestní zákoník
tzv.	tak zvané
ÚOHS	Úřad pro ochranu hospodářské soutěže

Seznam tabulek

Tabulka č. 2.1 Typy tržních struktur.....	9
Tabulka č. 4.1 Subjekty právních vztahů v nekalé soutěži.....	43

Seznam grafů

Graf č. 2.1 Zneužívání hospodářské soutěže.....	15
Graf č. 3.1 Výše uložených sankcí v I. stupni	22
Graf č. 3.2 Počet případů vyřešených soutěžní advokací.....	23
Graf č. 3.3 Počet zahájených správních řízení v oblasti zakázaných dohod.....	26
Graf č. 3.4 Počet zahájených správních řízení v oblasti dominantního postavení.....	28
Graf č. 3.5 Počet zahájených správních řízení v oblasti spojování soutěžitelů.....	30

Seznam obrázků

Obrázek č. 3.1 Způsoby fúze.....	29

Prohlášení o využití výsledků diplomové práce

Prohlašuji, že

- jsem byla seznámena s tím, že na mou diplomovou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb. – autorský zákon, zejména § 35 – užití díla v rámci občanských a náboženských obřadů, v rámci školních představení a užití díla školního a § 60 – školní dílo;
- beru na vědomí, že Vysoká škola báňská – Technická univerzita Ostrava (dále jen VŠB-TUO) má právo nevýdělečně, ke své vnitřní potřebě, diplomovou (bakalářskou) práci užít (§ 35 odst. 3);
- souhlasím s tím, že diplomová (bakalářská) práce bude v elektronické podobě archivována v Ústřední knihovně VŠB-TUO a jeden výtisk bude uložen u vedoucího diplomové (bakalářské) práce. Souhlasím s tím, že bibliografické údaje o diplomové (bakalářské) práci budou zveřejněny v informačním systému VŠB-TUO;
- bylo sjednáno, že s VŠB-TUO, v případě zájmu z její strany, uzavřu licenční smlouvu s oprávněním užít dílo v rozsahu § 12 odst. 4 autorského zákona;
- bylo sjednáno, že užít své dílo, diplomovou (bakalářskou) práci, nebo poskytnout licenci k jejímu využití mohu jen se souhlasem VŠB-TUO, která je oprávněna v takovém případě ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, které byly VŠB-TUO na vytvoření díla vynaloženy (až do jejich skutečné výše).

V Ostravě dne 23. 4. 2014

.....
jméno a příjmení studenta

Seznam příloh:

Příloha č. 1 Organizační struktura UHOS

Příloha č. 2 Kodex reklamy